

howl

hear
your best friend.

J U N E
2 0 1 5

I S S U E
02

P U P P Y
L O V E

"HARD TO FORGET FIRST PUPPY LOVE."

TOBA BETA

HOWL ARE YOU

HOWL ARE YOU

1.

คุณยังจำความรักครั้งแรกได้ไหม

เชื่อว่าทุกคนยังจำได้ดี เพราะในแง่มุมของความทรงจำแล้ว คงไม่มีอะไรที่ทิ้งขมขื่นและหวานขึ้นได้เท่ากับความรักรั้งแรกอีกแล้ว แน่นอนว่าผมเองก็เช่นกัน ตอนที่ทำ Howl เล่มนี้ อาจด้วยเพราะอิมที่แสนหวานและชวนให้ระลึกถึงวันเก่าๆ ทำให้หลายครั้งหลายคราตอนที่เขียนบทความ ผมก็อดหวนระลึกถึงหญิงสาวคนหนึ่งที่เคยบอกว่าชอบลูกหมาไม่ได้ แม้ว่าตอนที่พบกันครั้งล่าสุดเมื่อปีก่อน ผมจะพบว่าเธอเปลี่ยนไปมากจากสมัยที่รู้จักกันแล้วก็ตาม แต่ถึงกระนั้นในภาพความทรงจำของผม เธอก็ยังเป็นหญิงสาวคนนั้นที่บอกว่าชอบลูกหมาเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

2.

ในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ผมเริ่มเสพยาเสพติดเครื่องดื่มที่มีชื่อว่า "น้ำผึ้งมะนาวโซดา" อย่างถอนตัวไม่ขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากอากาศที่ร้อนจัดในกรุงเทพฯ ที่บีบบังคับให้ผมต้องเริ่มหาอะไรเย็นๆ กินระหว่างเดินกลางแดดจ้า อีกส่วนหนึ่งก็มาจากหนังสือเล่มหนึ่งเคยบอกไว้ว่า igrคนสามารถช่วยฟื้นฟูความอ่อนล้าได้ ด้วยเหตุผลที่ไม่รู้ว่าจริงหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ทำให้ผมกินน้ำผึ้งมะนาวโซดามากมาย และทุกครั้งที่กิน รสชาติของมันชวนให้ผมนึกถึงอะไรบางอย่างที่เหมือนจะนึกออกแต่ก็นึกไม่ออกขึ้นมา

3.

งานทำหนังสือมีเสน่ห์อย่างหนึ่งคือมันจะพาเราไปพบกับผู้คนมากมายในสถานที่หลากหลาย ตอนที่ทำ Howl เล่มนี้ผมเองก็ได้ไปในหลายสถานที่ที่ชาตินี้ไม่เคยคิดว่าจะได้ไป และที่เกินคาดไปกว่านั้นคือมันทำให้ผมได้เจอคนที่ไม่คิดว่าจะได้เจอกันอีก ซึ่งหนึ่งในนั้นคือหญิงสาวคนที่เคยบอกผมว่าชอบลูกหมานั้นเอง แม้เราจะได้คุยกันไม่นาน และส่วนใหญ่ที่คุยกันก็เกี่ยวกับเรื่องงานเสียเป็นหลัก แต่ถึงกระนั้นแล้วการพบกันครั้งนี้ทำให้ผมรู้สึกว่าจะไปบางอย่างที่ติดค้างในใจตั้งแต่สมัยก่อนเริ่มเบาบางลง และที่สำคัญคือมันทำให้ผมรู้ว่านอกจากเธอแล้ว ผมเองก็ไม่มีอะไรเหมือนเดิม

4.

วันรุ่งขึ้นผมซื้อน้ำผึ้งมะนาวโซดากินตามปกติทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม เพียงแต่ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าทำไมถึงติดใจเครื่องดื่มชนิดนี้นัก ด้วยรสชาติที่อัดแน่นไปด้วยความเปรี้ยว ขม หวาน และซ่า นั่น ถ้ามาคิดดูให้ดีๆ แล้ว...

ผมว่ามันช่างเหมือนรสชาติของรักรั้งแรกเสียจริงๆ

ชานนท์ สิมะบรรสุทธิ์

บรรณาธิการแห่งอาณาจักร Howl

howl

hear
your best friend.

JUNE
2015
ISSUE
02

ที่ปรึกษา

น.สพ.การุณ ชัยวงศ์โรจน์

บรรณาธิการบริหาร

สพ.ญ.มนัสนันท์ อาราทิพย์

บรรณาธิการ

น.สพ.ชานนท์ สิมะบวรสุทธิ์

กองบรรณาธิการ

น.สพ.อภิชาติ ตั้งกิจเจริญวงศ์
น.สพ.ปิ่นณกร เลหาประสิทธิ์พร
น.ส.พันทิพย์ ทิพวรรณ

ฝ่ายการตลาดและโฆษณา

สพ.ญ.กชกร โอชาวัตร และ น.ส.พันทิพย์ ทิพวรรณ

ศิลปินกรรม

กฤษณะ โชคเชาว์วัฒน์

WHAT THE HOWL

08-09

010-021

022-023

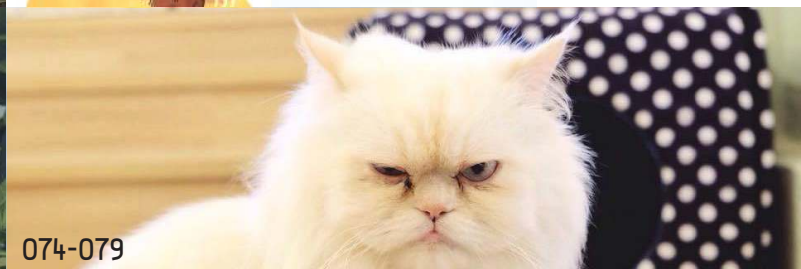
024-033

034-065

068-073

074-079

08-09 Howl to Smile

010-021 Talk of the Howl : Book, Movie, Music, Place

022-023 Howl Store

024-025 Howl of Frame

034-065 Howl about

066 Page by Page

068-073 Les's talk

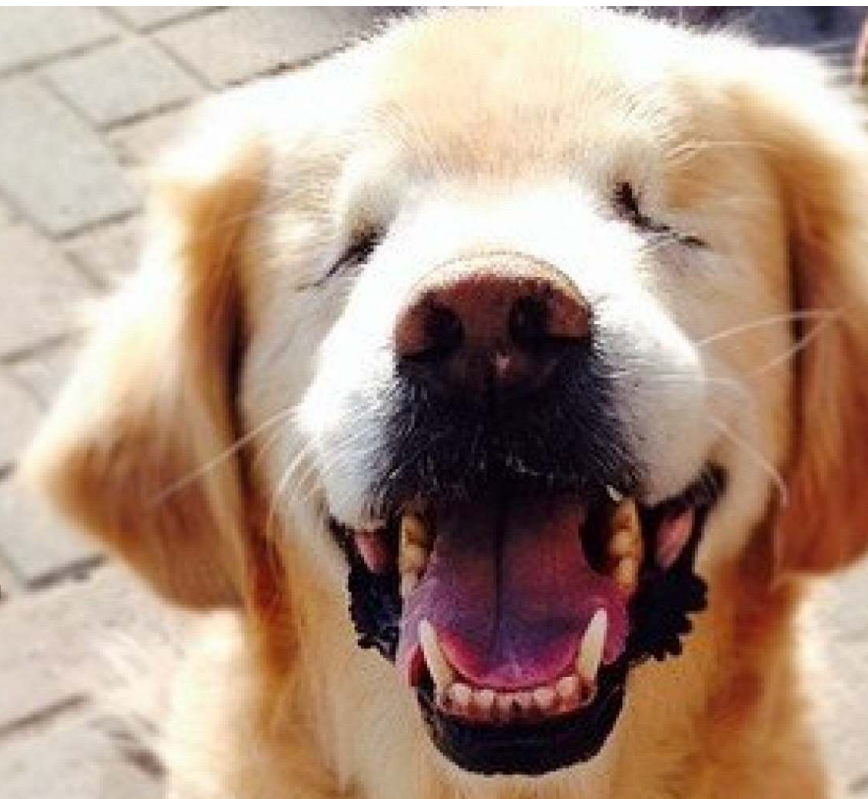
074-079 Howl Show Time ครั้งที่ 1

080-081 รู้ไว้ไม่ว่า

082-083 แม่หมอกับแมวเหมียว

น้องหมาหน้ายิ้ม

สไมลีย์ สุนัขพันธุ์โกลเด้น รีทรีฟเวอร์ ถูกเข็บปิดเปลือกตาไว้เพราะความพิการไม่มีดวงตาตั้งแต่กำเนิด กลายเป็นน้องหมาหน้ายิ้มที่ใครพบเห็นจะต้องหลงรัก และด้วยนิสัยน่ารักจึงตลอดเวลาทำให้เจ้าสไมลีย์ถูกยกให้เป็นสุนัขบำบัดผู้ป่วยอาการทางจิตและพิการ โดยมันจะคอยกระดิกหางและทำปากยิ้มเพื่อแบ่งปันความสุขในชีวิตให้ผู้ป่วยได้มีกำลังใจที่ดียิ่งขึ้น

แมวเป็นไกด์ให้สุนัขตาบอด

เทอเฟล สุนัขพันธุ์ลาบราดอร์รีทรีฟเวอร์ สูญเสียการมองเห็นจากโรคต้อกระจก กลับมาลุกขึ้นเดินอีกครั้ง หลังจาก แพคิแทค น้องแมวจรจัดที่ถูกเก็บมาเลี้ยงคอยช่วยบอกทาง โดยแพคิแทคจะใช้อุ้งเท้าในการบอกทิศการเดินให้แก่เทอเฟล ทั้งยังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน สร้างความประหลาดใจให้เจ้าของที่คิดว่าแมวกับสุนัขไม่ถูกกันเป็นอย่างยิ่ง

ขาเทียมสุนัขเพื่อการก้าวเดินอีกครั้ง

บรูคัส สุนัขพันธุ์ร็อตไวเลอร์ ขาพิการเพราะโรคความเย็นจากหิมะกัดเท้าจนเป็นเนื้อตายทั้ง 4 ข้าง กลับมาวิ่งได้อีกครั้งหลังบริษัท Orthopet มอบขาเทียมให้ฝึกใช้ในการเดินและวิ่งเป็นระยะเวลานานกว่า 2 ปี ถือเป็นสุนัขตัวที่ 2 ของโลกที่ใช้ขาเทียมทั้ง 4 ข้างในการเคลื่อนไหว และสร้างแรงบันดาลใจให้เจ้าของที่มีสุนัขพิการไม่ยอมแพ้

สุนัขช่วยเจ้าของรอดชีวิต

เรื่องราวที่น่าทึ่งนี้เป็นของสุนัขพันธุ์ผสมลาบราดอร์-คอลลี ที่ช่วยเจ้าของที่หมดสติเนื่องมาจากภาวะเส้นเลือดอุดตันในสมองเฉียบพลัน ทันทีที่เกิดเหตุสุนัขตัวนี้วิ่งวนรอบๆ และร้องเห่าเรียกคนรอบๆ ให้ช่วยอย่างต่อเนื่อง จนทำให้คนขับรถที่ผ่านมาคนหนึ่งสังเกตเห็นและเรียกรถพยาบาลได้ทันเวลาที่

ธนาคารถุงพลาสติก

เป็นไอเดียใหม่ที่จะแก้ทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมและความยากจนไปพร้อมๆ กัน เมื่อมีการจัดตั้งธนาคารถุงพลาสติกขึ้นแห่งแรกของโลกที่ชายหาดประเทศชิลี โดยมีแนวทางคือให้ประชาชนที่ยากจนในละแวกนั้นเก็บถุงพลาสติกจากชายหาดหรือในทะเลมาแลกอาหาร เสื้อผ้า หรือสิ่งของได้ที่ธนาคาร และธนาคารก็จะนำถุงพลาสติกเหล่านั้นไปรีไซเคิลต่อไป โดย Shaun Frankson ผู้ก่อตั้งธนาคารเพื่อสิ่งแวดล้อมนี้กล่าวว่า ถุงพลาสติกจำนวนมากถูกทิ้งอย่างไร้ค่า เขาอยากให้นำถุงเหล่านั้นมาใช้ใหม่เพื่อช่วยเหลือคนยากไร้และโลกใบนี้

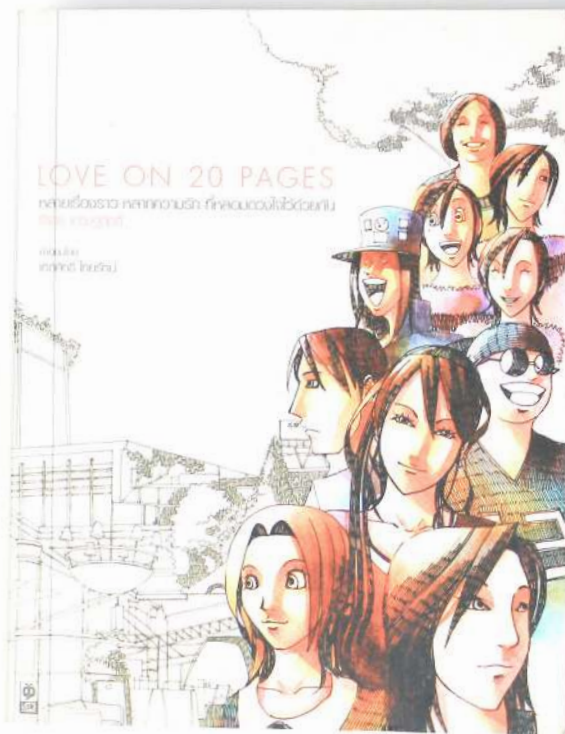
ปลูกต้นไม้ไว้บนหลังคาตึก

เป็นโครงการตั้งแต่ปี 2001 แล้วกับโปรเจกต์เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับเมืองชิคาโกด้วยการปลูกต้นไม้ไว้บนหลังคาตึก เนื่องจากในปัจจุบันนี้การสร้างตึกสูงและถนนเป็นจำนวนมากทำให้เกิดภาวะ "Urban Heat Effect" ซึ่งเกิดจากผิวนิ่งตึกที่เป็นปูนและคอนกรีตนั้นคายความร้อนออกมาเรื่อยๆ ทำให้อุณหภูมิในเมืองยิ่งสูงมากขึ้น โดยจากการวิจัยบอกว่าการเพิ่มพื้นที่สีเขียวบนยอดตึกทำให้อุณหภูมิบนยอดตึกเหลือ 74 องศาฟาเรนไฮต์ ในขณะที่ยอดตึกธรรมดาอุณหภูมิสูงถึง 105 องศาฟาเรนไฮต์ และส่งผลให้อุณหภูมิโดยรวมของเมืองลดลงได้อีกด้วย

TALK OF THE HOWL : BOOK

by : Lonely Tea

Love On 20 Pages - 20 หน้าของความรัก

เราทุกคนต่างเคยมีความรัก

ไม่ว่าความรักครั้งนั้นจะเป็นรักครั้งแรกแบบเด็กๆ หรือความรักร้อนแรงสมัยเรียน หรือความรักจริงจังสมัยวัยทำงาน แต่ถึงอย่างไรแล้ว ผมก็เชื่อว่าครั้งหนึ่งแต่ละคนคงต้องเคยมีความรักที่สำคัญมากเก็บไว้ในส่วนหนึ่งของความทรงจำอย่างแน่นอน แม้ว่าอาจจะไม่ใช่ความรักที่สวยงามและสมหวัง แต่ถึงกระนั้นความรักครั้งนั้นก็มีความทรงจำแสนพิเศษที่อาจทำให้เราทั้งอมยิ้มและเสียน้ำตาได้เพียงแค่มองถึงมัน

Love On 20 Pages เป็นหนังสือการ์ตูนอาร์ตที่บอกเล่าความรักหลากหลายรูปแบบภายใต้คอนเซ็ปต์ที่ทุกเรื่องทุกบทจะจบลงใน 20 หน้า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ผมคาดว่า คุณน้ามนต์ อีรายุ เศรษฐภูภักดี นักเขียนและนักวาดเรื่องนี้ได้สังเกตเห็นว่าเลข 20 เป็นจำนวนที่เหมาะสมที่สุดในการแต่งหรือเขียนเรื่องสั้นรักเรื่อง เนื่องจากเป็นความยาวที่พอดีไม่สั้นจนห้วนหรือไม่ยาวจนเยิ่นเย้อเกินไป ทำให้คุณน้ามนต์ได้ลองหยิบคอนเซ็ปต์นี้มาใช้กับหนังสือเล่มนี้และกลายเป็นหนังสือเรื่องสั้นของความรักที่ทั้งตลกและประทับใจที่แต่ละบทจะจบลงภายใต้ความยาว 20 หน้า

เนื้อหาภายใน 20 หน้าของแต่ละบทของ Love On 20 Pages นั้นบอกเล่าเรื่องราวของตัวละครที่เราสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันทั่วไป ทั้งความรักสมัยมัธยม ความรักสมัยมหาวิทยาลัย หรือความรักสมัยวัยทำงาน โดยเรื่องราวดำเนินผ่านตัวละครหลัก 2 ตัว ที่ฝ่ายชายเป็นทันตแพทย์หนุ่มมาดนิ่ง กับฝ่ายหญิงที่เป็นนักดนตรีเก๋ไก๋ ป่วน กวนประสาท แต่ในเรื่องราวของทั้งสองที่ไม่ได้โดดเด่นหรือหวือหวาอะไรนักนั้น กลับเต็มไปด้วยความรู้สึกและ

สายสัมพันธ์ที่เราารู้สึกว่าหลายเรื่องบางครั้งมันช่างใกล้ตัวเราเหลือเกิน และอีกเรื่องที่เป็นความโดดเด่นและเป็นหมักหมมของหนังสือเล่มนี้คือ ตัวละครแต่ละตัวในเรื่องนั้นเต็มไปด้วยเอกลักษณ์ และความมีชีวิต จนเหมือนกับไม่ใช่แค่ตัวละครในหนังสือการ์ตูนแต่เป็นคนจริงๆ ที่มีชีวิตจิตใจ และมีอารมณ์ของตนเองเลยทีเดียว

ความจริงแล้วเราคงต้องบอกตรงๆ ว่า Love On 20 Pages ไม่ใช่การ์ตูนที่มีลายเส้นสวยงามชวนตะลึงลึงเท่าไร ซึ่งหากให้พูดถึงลายเส้นแล้วน่าจะบอกได้ว่าเป็นแนว "เด็กถนัด" มากกว่า แต่ถึงกระนั้นความแปลกตาของลายเส้นที่เราไม่ได้พบเห็นกันบ่อยๆ นี่กลับเข้ากันได้ดีกับเนื้อเรื่องการ์ตูนรักที่มีความเป็นเอกลักษณ์สูงมากของคุณน้ามนต์ ในยุคปัจจุบันที่นักเขียนการ์ตูนไทยยังคงติดภาพลึกลับอายของการ์ตูนญี่ปุ่นนั้น Love On 20 Pages กลับแสดงให้เห็นว่าการใส่ตัวตนของความเป็นไทยร่วมสมัยในแบบที่ไม่ยึดเยื้อและพอคินนั้นเป็นอย่างไร ภาพบรรยากาศในกรุงเทพฯ ที่เราคุ้นตา ภาพแผงลอยริมทาง หรือแม้กระทั่งอาหารสุดฮิตอย่างมาม่าลิ้นเดือน เปรียบเหมือนตัวแสดงเอกลักษณ์ว่านี่คือความเป็นไทยในแบบฉบับการ์ตูนอย่างชัดเจน

Love On 20 Pages อาจไม่ใช่หนังสือการ์ตูนที่สมบูรณ์แบบในทุกด้าน แต่ถึงกระนั้นในความไม่สมบูรณ์แบบกลับเต็มไปด้วยความสนุกและซาบซึ้งประทับใจ จนผมกล้าพูดได้เต็มปากอีกด้วยว่านี่คือการ์ตูนรักที่ดีที่สุดของวงการการ์ตูนไทยเรื่องหนึ่งที่คุณไม่ควรพลาดจริงๆ ซึ่งหากมีโอกาสผมขอแนะนำเป็นอย่างยิ่งว่าให้ลองอ่านดูสักครั้ง

เชื่อว่าคุณต้องหลงเสน่ห์ความรักใน 20 หน้านี้อย่างแน่นอน

TALK OF THE HOWL : MOVIE

by : ศุภณัฐกร

Feast : ฟัด ฟาด ฟืน

ไม่น่าดูเรื่องนี้เลยจริงๆ

นี่เป็นความรู้สึกแรกของผมหลังจากดูภาพยนตร์แอนิเมชันสั้นเรื่อง Feast ตอนกลางดึก ไม่ใช่ว่าหนังน่าเบื่อจนชวนง่วงหรือไม่สนุกตรงไหนอย่างไร กลับกันคือหนังเรื่องนี้สนุกเสียจนไม่อยากให้เป็นแค่แอนิเมชันสั้นด้วยซ้ำ แต่ปัญหาคือระยะเวลา 5 นาทีกว่าๆ ในหนังนั้นกลับระดมไปด้วยภาพอาหารน่ากินเสียจนผมรู้สึกหิวไส้กัวขึ้นมาทันที ทั้งๆ ที่ตั้งใจว่าจะไม่กินอะไรกลางดึกเพื่อลดน้ำหนักแล้วแท้ๆ

Feast เป็นภาพยนตร์แอนิเมชันสั้น โดยสตูดิโอช็อกโกแลตโลกอย่าง วอลท์ ดิสนีย์ ฝีมือผู้กำกับ Patrick Osborne โดย Feast เป็นเรื่องราวของชีวิตรักของชายคนหนึ่งที่ถูกถ่ายทอดผ่านสายตาของสุนัขพันธุ์บอสตัน เทอร์เรียร์ ตัวน้อยที่เขาเลี้ยง โดยมีอาหารที่เจ้าน้องหมากินแต่ละมื้อเป็นตัวดำเนินเนื้อเรื่อง ตั้งแต่ที่น้องหมาได้พบกับชายหนุ่มครั้งแรก ใช้ชีวิต (และกินอาหาร) ร่วมกัน จนกระทั่งชายหนุ่มเจอหญิงสาว และเรื่องราวชวนอบอุ่นหัวใจของทั้ง 2 คน และอีก 1 ตัว

Patrick Osborne ผู้กำกับแอนิเมชันสั้นเรื่องนี้กล่าวว่าแรงบันดาลใจในการสร้างเรื่องนี้มาจากเขาเล่นแอปพลิเคชันที่มีชื่อว่า "1secondeveryday" ที่สามารถสร้างหนังสั้นของตัวเองด้วยการนำวิดีโอความยาว 1 วินาทีมาต่อกัน ซึ่งเขาได้ลองทำหนังสั้นของตัวเองจากวิดีโอมือเย็นของตัวเอง และพบว่ามันน่าจะนำไปต่อยอดทำเป็นหนังสั้นซักเรื่องได้ ก่อน

ที่ทางวอลท์ ดิสนีย์จะไฟเขียวจนกลายมาเป็น Feast ที่เจ๋งพอขนาดคว้ารางวัลออสการ์ สาขาภาพยนตร์แอนิเมชันสั้นประจำปี 2015 มาครองได้ในที่สุด

ภาพอาหารน่ากินที่สรรหามาให้คนดูไม่ยั้ง ภาพเจ้าน้องหมาบอสตัน เทอร์เรียร์ ที่ดูบ๊องๆ แดมตะกละตะกลาม แสงสีที่สวยงาม และการตัดฉากอย่างรวดเร็วนั้นทำให้การนำเสนอของเรื่อง Feast ดูทันสมัยและสดใหม่เป็นอย่างมาก โดยงานภาพที่เน้นลูกเล่นระยะชัดลึก-ชัดใกล้ (Depth of Field) ที่เหมือนกับถ่ายทอดมุมมองของน้องหมาตัวเอกในเรื่อง เป็นลูกเล่นใหม่ที่แปลกตาและน่าสนใจ และโดยส่วนตัวผมชอบหลายฉากที่มีแสงอาทิตย์ส่องเข้ามาในห้องปิดทึบที่ผู้กำกับและทีมกำกับศิลป์ได้บรรจงใส่ฝุ่นละอองลอยค้างกระทบแสงแดดในอากาศด้วย แสงถึงความรู้สึกประทับใจใส่และเก็บรายละเอียดทุกเม็ดจริงๆ จริงอยู่ที่ว่าบทอาจจะดูเคาง่ายและขาดมิติไปสักนิด แต่เมื่อมองไปถึงองค์รวมของตัวภาพยนตร์แล้วถือว่าเรื่องนี้เป็นแอนิเมชันสั้นที่ไม่ควรพลาดอีกเรื่องหนึ่ง ที่สามารถมอบความสุขและรอยยิ้มให้กับผู้ชมได้อย่างแน่นอน

จำได้ว่าตอนที่ผมดูเรื่องนี้จบ แม้ต้องจะหิวจนร้องโครกคราก

แต่ไม่รู้สิ....บางทีในใจ

มันกลับรู้สึกอึ้งยังงั้นชอบกล

TALK OF THE HOWL : PLACE

by : หนีชื้อบื้อ

IF IT IS : ถ้าที่นี่...คือที่ปักใจ

"เมื่อก่อนเป็นร้านเล็กๆ ไม่ได้ให้สุนัขเข้า แต่พอย้ายร้านมาก็อยากจะมีสวนข้างหน้า อยากจะมีเหมือนเป็นพื้นที่บ้านข้างหน้า และตัวเราเองก็เป็นคนที่รักสุนัขอยู่แล้ว พอเลี้ยงแล้ว ก็อยากหาที่ให้มันไปกินข้าวข้างนอกด้วยได้ แต่หาที่เข้ายากมาก เราก็เลยคิดว่าไหนๆ เราก็เปิดร้านอยู่แล้วก็อยากเปิดในแบบที่สามารถพามันเข้ามาด้วยได้ดีกว่า" นี่คือการพูดแรกเมื่อเราถามถึงที่มาของร้านสุดเก๋แห่งนี้จากสถาปนิกออกแบบภายในสาวสวย คุณรัตนันท์ กิติวัฒน์ หรือ คุณนุช หนึ่งในหุ้นส่วนเจ้าของร้าน if it is ย่านซอยทองหล่อ 23 ที่เพิ่งย้ายมาจากซอยสุขุมวิท 38 ได้เพียง 2 เดือน

"ตรงสนามหญ้าก่อนหน้านี้ก็มีคนมาจัดเป็นปาร์ตี้วันเกิดของน้องหมา แล้วเขาก็เอามาแบบครบครัน เหมือนมานัดเจอกัน กี่วงกันทั้งร้าน เป็นบูธค็อกเทลและพันธุ์อื่นๆ ด้วย ก็น่ารักดี" คุณนุชพูดพลางชี้ไปที่สนามหญ้ากว้างขวางหน้าร้าน และนี่คือความหมายของคำว่า If It Is ที่เป็นชื่อร้านด้วย คือถ้ามันเป็นแบบนั้น ถ้ามันเป็นแบบนี้ ร้านนี้จึงเปรียบเสมือนสถานที่ที่เราอยากจะทำให้มันเป็นอะไรก็ได้ แล้วแต่ลูกค้าต้องการ อย่างเช่นเปลี่ยนสนามหญ้าหน้าร้านให้กลายเป็นพื้นที่ปาร์ตี้วันเกิดน้องหมาตัวเองก็สามารถทำได้

"เราอยากให้ที่นี่เปลี่ยนเป็นอะไรได้หลายๆ อย่าง ไม่อยากให้ยึดคิดว่าเป็นร้านอาหารอย่างเดียว อาจทำให้กลายเป็นโชว์รูมของเรา เป็นสตูดิโอได้ หรือเป็นพื้นที่จัดงานต่างๆ โดยอุปกรณ์ภายในร้านสามารถย้ายไปมาตามที่ต้องการได้ เช่น เอาโต๊ะตรงนี้ออกก็เปลี่ยนเป็นทางเดินแคทวอล์ค หรือใช้พื้นที่ทั้งในร้านและสวนด้านหน้าจัดเป็นงานแต่งงานเล็กๆ ก็สามารถทำได้เช่นกัน"

ร้าน If It Is มีการตกแต่งร้านที่สวยงามและเต็มไปด้วยอารมณ์ศิลป์ โดยเฉพาะการนำเอาหลักการทางศิลปะที่ทำให้คนดูได้รับประสบการณ์ร่วมโดยมีประโยชน์ใช้สอยอยู่ในนั้นมาเป็นแนวคิดในการตกแต่งร้าน ทำให้บรรยากาศของที่นี่ดูแตกต่างและเต็มไปด้วยลักษณะเฉพาะตัว

"เพราะเราอยากให้งานพื้นที่ด้วย เราสามารถพื้นที่แบบนี้ สไตล์นี้ได้นะ ทุกอย่างในร้านจึงออกแบบและพื้นที่เองทั้งหมด อย่างต้นไม้หรืออักษร อ. ที่เอามาพื้นที่บนผนังสังเกตเห็นว่าที่นี่มีตัวอักษร อ. มากมายใช้พื้นที่ของประดับและลายพื้นที่ผนังเพราะเราอยากให้มีความเป็นไทยแฝงอยู่ เลยเอากราฟฟิคตัว อ. มาเล่น และตัวอักษร อ. ก็ได้มาจากคำว่า If It Is (อีฟ อิท อีส) เวลาอ่านเป็นไทย เมื่อก่อนสมัยที่อยู่ที่ร้านเก่าเราใช้ตัวอักษร I แต่ที่นี่เราอยากให้เป็นไทยมากขึ้นเลยใช้ตัวอักษร อ. แทน"

ส่วนหน้าต่างและการจัดวางอาหารของที่นี่ก็จัดได้เลยว่าสวยงามไม่แพ้สถานที่กันเลยทีเดียว โดยอาหารนั้นมีหลากหลายเมนูให้เลือก ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเมนูที่ค่อนข้างแปลกตา "อาหารของเรา เรียกว่า Confusion Food คือมีทั้งไทยแท้ๆ ต่างประเทศ อินเดีย หรือหลายที่ผสมกัน โดยเราเลือกเฉพาะอาหารที่เราคิดว่าทำแล้วอร่อย แล้วดัดแปลงเป็นสูตรเฉพาะของตัวเอง ส่วนหนึ่งเพราะเราชอบทำอาหารอยู่แล้วจึงเป็นคนคิดเมนูอาหารภายในร้านเอง"

เมนูขึ้นชื่อของร้านนี้คือ เฟรนช์ฟรายพร้อมน้ำจิ้ม (dip) โดยเฟรนช์ฟรายที่นี่เป็นมันฝรั่งทอดแท่งโต เสิร์ฟพร้อม dip ที่มีให้เลือกมากกว่า 30 แบบ เช่น ครีมชีส ภูเขา แงกกะหรี่ ไก่ หมูเผ็ด ฯลฯ รสชาติที่ออกมาต้องบอกว่าอร่อยและน่าประทับใจ ด้วยความกรอบนอกนุ่มในของเฟรนช์ฟรายที่เข้า

กันได้ดีกับ dip หลากหลายชนิด ทำให้เวลารับประทานไป แล้วไม่น่าเบื่อ สามารถจิ้มเปลี่ยนรสชาติไปได้เรื่อยๆ

"Dip ก็เหมือนสี ตัวเฟรนช์ฟรายเองก็เหมือนแปรง ภาชนะที่ใส่ก็คือจานสี เวลาที่เราเพ้นท์ ต่างคนก็จะมีสี มี รสชาติที่ชอบของตัวเอง ก็เลยเป็นแนวคิดของเมนูนี้"คุณ นุชได้เล่าให้ฟังถึงที่มาของแนวคิดเมนูเด็ดประจำร้าน และ เมื่อเรามองคู่มือ ก็พบว่าการจัดวางของเฟรนช์ฟรายค์และ dip นั้นก็เหมือนแปรงกับจานสีอย่างที่คุณนุชว่ามาจริงๆ

นอกจากนี้ยังมี สปาเก็ตตี้ผัดคั้บกระเทียมพริกไทยแสน อร่อย โรตีสีไส้ชีสอ่อนนุ่มกำลังดี และหมี่กรอบหน้าไก่ที่ แปลกตาเนื่องจากเคยเห็นแต่ข้าวหน้าไก่ แต่ที่นี่ใช้หมี่ขาว กรอบแทนข้าวเสิร์ฟพร้อมน้ำราดหน้าไก่และไข่ดาว ที่เมื่อ กินพร้อมกันแล้วให้ความนุ่มละมุนลิ้นในทุกคำที่ได้สัมผัส

"ตอนนี้ทางร้านกำลังจัดโปรโมชั่น doggy happy hour

สำหรับลูกค้าที่พาสุนัขมาด้วยในช่วงเวลา 4 โมงเย็นถึง 1 ทุ่ม รับเครื่องดื่มฟรีทันที 1 แก้ว และเรายังเตรียมสเกตช์สำหรับ คอยต้อนรับน้องหมา มีทั้ง ซามอาหาร ถาดน้ำ กระดาษทิชชู ซึ่งสามารถหยิบยืมใช้ได้เลย"

เป็นอย่างไรกันบ้างครับ กับสาวสวยที่มุ่งมั่นและพยายาม นำเสนอตัวคนในสิ่งที่เธอชอบออกมาในรูปแบบที่น่าสนใจเป็น อย่างยิ่ง และเชื่อแน่ว่าเจ้าของสุนัขหลายๆ คน ก็กำลังมอง หาร้านดีๆ ที่สามารถพาน้องหมาของตัวเองเข้าไปได้แบบนี้อยู่ เช่นกัน ดังนั้นถ้ามีโอกาสก็อย่าลืมน้องหมาไปใช้บริการกัน เยอะๆ นะครับ 🐾

TALK OF THE HOWL : MUSIC

เรื่อง อภิชาติ ตั้งกิจเจริญวงศ์
ภาพ ชานนัท สิมะบรรสุทธิ์

JELLY ROCKET - How Long. Howl Long

การมีชีวิตสร้างให้คนเรามีความฝัน และการไปให้ถึงจุดหมายนั้นย่อมมีเรื่องราวที่แตกต่างกันออกไป เหมือนน้องๆ กลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันเพื่อเริ่มต้นก้าวแรกของความฝัน ใช้ตัวคนและความชอบของแต่ละคนผสมผสานลงในผลงานเพลงอย่างสุดความสามารถ วงดนตรีที่เรา กำลังจะพูดถึงนั้นเป็นวงที่มีชื่อว่า "Jelly Rocket" เป็นวงดนตรีผู้หญิง 3 คน ที่ดูจะหัวๆ และยึดมั่นในความชอบของตัวเองเป็นที่สุด โดยสมาชิกภายในวงประกอบไปด้วย บั้น-นลพรณ อัมพุช ภัคธ-จุฑาภัค คังโพบูลเวชกิจ และ โม-ชุตติกาญจน์ อิสสระเสรี

"โมกับภัคธเรียนที่เดียวกันและชอบคุยกันเรื่องเพลง ส่วนบั้นกับภัคธเป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยมัธยม แล้วพอคิบั้นอยากร้องเพลง ภัคธกับโมก็เล่นดนตรีอยู่แล้ว เลยชวนกันมาทำเล่นๆ ู"

โมกับภัคธเรียนอยู่ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โมเรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีดนตรี การอัดเสียง ส่วนภัคธเรียนเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีแจ๊ส เพลงที่ปล่อยออกมาจึงเรียกได้ว่าแทบจะทำเองตั้งแต่ต้นจนจบ โดยตำแหน่งภายในวงนั้นบั้นรับหน้าที่เป็นนักร้องนำ โม เป็นมือกีตาร์ และภัคธเป็นมือคีย์บอร์ด กลายเป็นส่วนผสมที่ลงตัวในแบบที่ไม่เหมือนใคร

"ตอนแรกเราก็ทดลองกันอยู่ว่าจะไปแนวทางไหนดี ไม่อยากให้ทุกเพลงออกมามีกลิ่นอายกันจริงๆ ก็ขึ้นอยู่กับขั้นตอนการทำในช่วงนั้น แต่ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นจากภัคธแต่งคอร์ดแบ่งท่อนของเพลง เนื้อร้องส่งต่อให้โมคิดและอัดเสียงกีตาร์ แล้วส่งกันกลับไปกลับมาในคอมพิวเตอร์อีกหลายรอบ หลังจากนั้นบั้นจะมาออกแบบคอร์สและเสียงร้องอีกที หรือบางครั้งอยากได้อารมณ์แจ่มกัน ก็นั่งเล่นในห้องซ้อม ซึ่งอารมณ์เพลงที่ได้ก็จะออกมาอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างกันออกไป"

เกือบหนึ่งเดือนเต็มๆ ที่ตัวเคโมเพลงจะถูกส่งกลับไปกลับมาจนเสร็จและได้เข้าห้องอัด เพลงแรกที่พวกเธอช่วยกันทำมีชื่อว่า How long ซึ่งอีกหนึ่งความพิเศษ คือ เป็นเพลงที่ไม่เลือกทำเป็น Production Thesis ก่อนจบเพื่อส่งอาจารย์ด้วย

"How long คือ เพลงที่บ่งบอกความเป็นตัวตนของเรามากที่สุด เพราะบั้นได้ใส่เสียงประสานเข้าไปเยอะ และบางจังหวะมีส่วนเมโลดี้ของภัคธที่เด่นขึ้นมาสานกับโมได้อย่างพอดีพอดี เหมือนมีพื้นที่ให้ทุกคนได้ใส่ความเป็นตัวเองลงไปแล้วมันลงตัว และเป็นเพลงแรกที่ทำให้ทุกคนหันกลับมามองพวกเรา เรียกได้ว่าเป็นเพลงลูกรัก (หัวเราะ) แต่จริง ๆ ก็ชอบทุกเพลงที่ปล่อยออกไป เหมือนมีลูกหลายๆ คน"

ปรากฏการณ์แชร์เพลง How long เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน เมื่อเริ่มต้นจากเผยแพร่ในแฟนเพจเฟซบุ๊กของวง และฝากเพื่อนๆ ที่รู้จักช่วยกดแชร์ต่อไปเรื่อยๆ จนมีแฟนเพจเพลงคังและแฟนเพจเพลงสากลได้แชร์เพลงนี้ต่อและเป็นที่รู้จักในที่สุด

"ตอนแรกเราตื่นเต้นสุดๆ กดเข้าไปดูบ่อยกว่ามีคนฟังเพลงของเราเท่าไรแล้ว พอเริ่มมีคนติดตามผลงาน ถึงจะยังไม่เยอะ แต่มันก็มีความสุขแล้วก็ดีใจที่มีคนชอบและมองเห็นในสิ่งที่เราทำ"

ด้วยความสนุกกับงานที่ได้ใส่ความคิดและตัวตนลงไป และอยากให้ทุกคนรักในผลงานที่พวกเธอตั้งใจทำออกไปก่อนมากกว่า แม้จะมีค่ายเพลงเริ่มติดต่อเข้ามาบ้าง แต่พวกเธอก็ยังไม่เลือกที่จะเซ็นสัญญากับค่ายไหนในขณะนี้

"พวกเราอยากลองกัดฟันสู้กันไปก่อนมากกว่า อยากลองทำทุกอย่างด้วยตัวเอง อยากลองยืนได้ด้วยผลงานของเราเองก่อนจะเข้าไปเสนองานในค่าย คิดว่าเค้าน่าจะฟังและยอมรับเรามากขึ้น แต่จริงๆ เรายังไม่มีความพร้อมขนาด

นั่นด้วย เพราะตอนนี้ทุกคนยังมีหน้าที่ต้องเรียนหนังสือ"

และด้วยเป้าหมายที่คั่งกันไว้แต่แรกว่า อยากจะทำเป็นเพลงๆ ไปและรวมออกมาครบจนเป็นอัลบั้ม จึงเป็นอีกเป้าหมายหนึ่งที่ Jelly Rocket อยากจะทำได้สำเร็จก่อน

"จริงๆ ถ้ามีเงินอยากจะเปิดค่ายเองเลยนะ เพราะเรารู้สึกว่าเราสามารถทำเองได้จนจบครบวงจร ส่วนงานขายและโปรโมทก็ยกให้ป๊นเป็นคนทำ" โมหวัเราะยว

หลังจากที่ได้เปิดตัวด้วยเพลง How long ไปแล้ว วง Jelly Rocket เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นและผ่านงานแสดงคอนเสิร์ตอีกหลายงาน และจากการซื้อมาอย่างหนักหลังคอนเสิร์ตแต่ละครั้งทั่ว Jelly Rocket ขึ้นจึงได้รับผลตอบรับเป็นอย่างดี แต่พวกเขาก็ตั้งใจเอาไว้ว่าครั้งต่อไปจะทำออกมาให้ดีกว่านี้และนำข้อผิดพลาดจากครั้งแรกนี้ไปแก้ไข ซึ่งกว่าจะมาถึงจุดนี้ต้องบอกว่าแต่ละคนใช้เวลาฝึกฝนกันมาไม่ใช่น้อย

"ไม่ชอบหาเพลงฟังเยอะๆ เพราะรู้สึกว่าการฟังเพลงเยอะๆ มันช่วยให้เราเห็นโลกได้มากขึ้น การจะสร้างผลงานที่ดีในยุคนี้มันต้องอาศัยอะไรหลายๆ อย่าง ไม่ใช่แค่เวลาระยะหนึ่งที่เราอยากจะทำ แล้วเราไปหาฟังแล้วมันจะได้เลย มันต้องใช้เวลาซึบซับเข้าไปอีก ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วคุณค่าในเพลงที่เราต้องการส่งออกมามันจะไม่ลึกซึ้ง"

"ของภัคคือซ้อมหนักมาก อย่างช่วงที่เครียดที่สุดคือตอนมัธยมปลายเพราะเรียนคลาสสิกเราต้องซ้อมหุ้ดดับดับใหม่เลย พอมาเรียนแจ๊สก็ซ้อมน้อยลงหน่อย แต่จะเพิ่มการเรียนรู้ด้านแนวคิดหรือสำเนียงมากกว่า ว่าเค้าเล่นโน้ตอะไรทำไมถึงออกมาให้อารมณ์แบบนี้ คนตรีแต่ละแนวต้องเล่นแตกต่างกันยังไง เวลาฝึกจะฝึกจากเพลงที่เราชอบจริงๆ

ศึกษาว่าเค้าใช้อะไรบ้าง ให้เสียงออกมาเป็นยังไง แล้วเอามาปรับใช้อะไรได้บ้าง"

"ส่วนป๊นเองก็เริ่มร้องเพลงตั้งแต่ 3 ขวบ เพราะคุณพ่อค่อนข้างอารมณ์ศิลปินเลยชอบเปิดเพลงให้ฟัง ก็เลยชอบร้องเพลงตั้งแต่เด็กๆ เคยไปเข้าชมรมคอรัสตั้งแต่อยู่ประถม พอมัธยมก็ยังมีเรียนร้องเพลงอยู่บ้าง และลองออกมาร้องตามร้านจริงๆ ซึ่งอารมณ์มันไม่เหมือนกัน แต่ก็ชอบที่จะร้องที่ร้านเพราะรู้สึกว่าได้ประสบการณ์และทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น และช่วงนี้ก็เริ่มหันมาออกกกำลังกายด้วยเพราะรู้สึกว่ามีส่วนช่วยให้เราออกเสียงการร้องได้ดีขึ้น ถ้าสุขภาพเราแข็งแรง"

และนี่เป็นอีกหนึ่งวงดนตรีที่น่าจับตามองเป็นอย่างยิ่ง ด้วยความกล้าที่จะทำอะไรใหม่ๆ ความมั่นใจในแนวทางและความมุ่งมั่นที่พร้อมจะทำความฝันให้สำเร็จ และเมื่อบทสนทนาระหว่างเรากับวง Jelly Rocket มาถึงช่วงสุดท้าย เราได้ลองถามสมาชิกในวงว่าถ้าเปรียบเทียบกับตัวเองเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งแล้ว คิดว่าตัวเองน่าจะเป็นสัตว์อะไร สมาชิกทั้ง 3 ของวง Jelly Rocket ینگไปชักพักรวากับครุ่นคิดก่อนที่ภัคจะตอบมาเป็นคนแรก

"ภัคคิดว่าน่าจะเป็นไดโนเสาร์ เพราะว่าหน้าเหมือน" ภัคพูดพลางหัวเราะ

"โมขอเป็นเพนกวินละกัน เพราะชอบเวลามันเดินดูน่ารักดี" โมตอบด้วยสีหน้ายิ้มๆ ก่อนทั้งโมและภัคจะหันหน้าไปมองป๊นที่กำลังจะตอบเป็นคนสุดท้าย ป๊นนั่งกอดอยู่ครู่หนึ่งก่อนที่จะตอบออกมาว่า

"ป๊นอยากเป็นเสือ เพราะเสือมันไม่โดนใครกิน"

แล้วเราก็ตบบทสนทนานั้นด้วยเสียงหัวเราะพร้อมๆ กัน

ชามอาหาร

ชามอะลูมิเนียม

สุดยอดแห่งความคงทน
ใช้ได้ตั้งแต่ลูกยันหลาน แม้
อากาศร้อนหรือฝนตกก็คง
รูปได้สวยงาม ไม่มีสนิม
***หมายเหตุ** อาจแอบหยิบ
ชามอะลูมิเนียมในห้อง
ครัวที่ไม่ใช้แล้วมาใช้ต่อ
ก็ได้

ชามพลาสติก

เปราะบางเหมือนหญิง
สาวตัวเล็ก ๆ มีรั้วรอยได้
ง่าย ใช้ไปสักพักความสวย
จะลดลงอย่างเห็นได้ชัด
ราคาถูก หาซื้อได้ง่าย

ชามยาง (ยืด-หด ได้)

งานไอเดียที่คิดมาเพื่อ
สะดวกในการพกพาเป็น
หลัก ยืดหยุ่นได้ดี เอา
อยู่ในทุกสภาพอากาศ
ทนต่อแรงเสียดสีและ
การขีดข่วน

ชามพลาสติก+ฐานใส่น้ำ

ฐานใส่น้ำ ช่วยเพิ่มความหนักแน่น
มั่นคง และให้ความรู้สึกปลอดภัยต่อ
คอหมักที่จะไต่ขึ้นมากินอาหาร รวากับมี
เจ้าชายมาปกป้องเจ้าหญิงแสนสวยจาก
ปีศาจร้ายก็ไม่ปาน

ชามอาหารสำหรับคนรุ่นใหม่

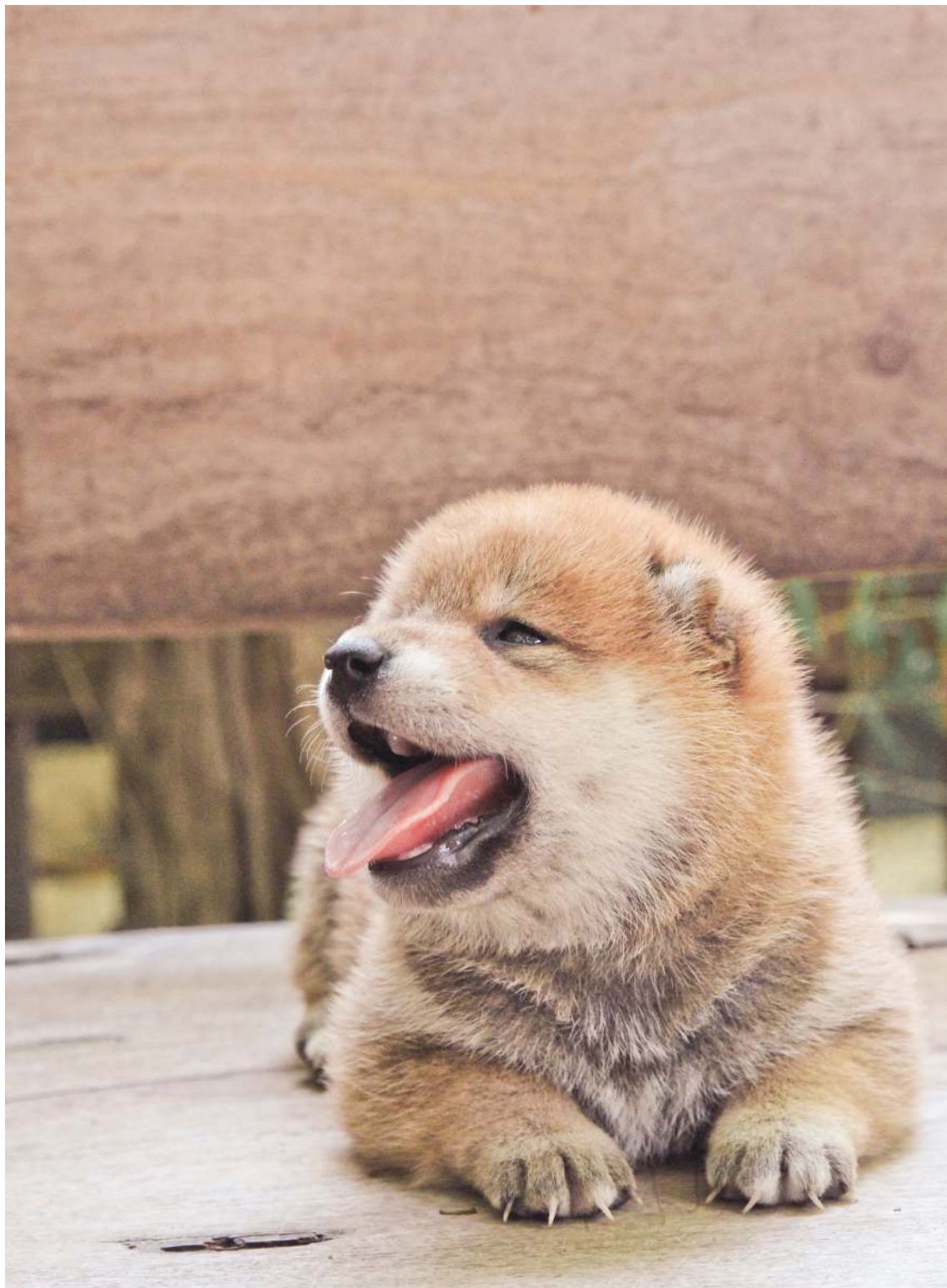
เป็นชามแบบ 2 in 1 ที่เพิ่มความสะดวกใน
การเก็บและเทอาหาร มาพร้อมกับรูปร่างที่ดู
ทันสมัยและสะอาดตา ราคาอาจแพงไปนิด แต่
รับรองคุณภาพชีวิตระดับไฮโซ

HOWL OF FRAME

ALL ABOUT PUPPY LOVE

ถ้าพูดถึงคำว่า "Puppy Love" แล้วคุณจะมีถึงอะไร

ความรักแบบลูกหมา ? ความรักสมัยเด็กๆ ? หรือความรักครั้งแรก ?

ไม่ว่าคุณจะมีคิบบนไหนก็ไม่มีผิดเพราะคำว่า Puppy Love นั้นเป็นศัพท์แสลงที่หมายถึงความรักแบบเด็กๆ ที่ในบางครั้งเราอาจนึกเสริมค่อในใจด้วยความหมายแง่ลบหน่อยๆ ด้วยว่าเป็นความรักแบบไม่จริงจัง ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป

ดังนั้นคำว่า Puppy Love จึงเปรียบเสมือนคนที่รักหรือชอบลูกสุนัขเพียงแค่ว่ามันน่ารักในช่วงแรกๆ ที่เห็น แต่เมื่อเลี้ยงไปจนสุนัขโตขึ้น ความน่ารักเริ่มหดหาย จนกลายเป็นว่าความรักที่มีให้ก็มลายหายไปพร้อมกับความน่ารักนั่นเอง

แต่มันเป็นเช่นนั้นจริงๆ หรือ

ดังนั้นใน Howl About ฉบับนี้จึงอยากพาทุกท่านมารู้จักกับคำว่า "Puppy Love" ในแง่มุมที่หลากหลาย ทั้งเรื่องความรู้และสาระของลูกหมา วิธีการเลี้ยงและอาหารที่ควรระวัง ความแตกต่างระหว่างลูกสุนัขกับสุนัขโต ก่อนที่จะปิดท้ายด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ที่แม้จะเป็น Puppy Love แต่ก็ยังเป็น Puppy Love ที่ลึกซึ้งและยาวนาน

ความจริงแล้วมันไม่สำคัญหรอกว่าความรักของคุณเป็น Puppy Love, First Love, True Love หรือ Last Love

ขอเพียงแต่คุณรู้สึกว่าได้รักจริงๆ แค่นั้น...มันก็มากเพียงพอแล้ว

กว่าจะรู้เตียงสา

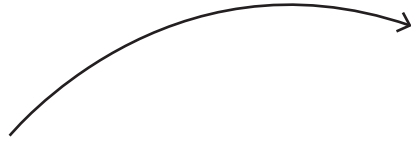
โกลเด้น รีทรีฟเวอร์

ไซบีเรียน ฮัสกี

เซอ เซอ

เซนต์เบอร์นาร์ด

รักไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ฮาจิ ตำนานสุนัขผู้ซื่อสัตย์

เชื่อว่าหลายคนคงคุ้นหูคุ้นตากับชื่อ ฮาจิ หรือ ฮาจิโกะ สุนัขผู้ซื่อสัตย์ที่รอคอยเจ้านายที่สถานีรถไฟกว่า 10 ปี โดยเรื่องราวของ ฮาจิ นั้นเริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ.1924 โดย ฮาจิ เป็นสุนัขพันธุ์ Akita ของ อิเคซาบุโร อุเอโนะ ศาสตราจารย์ คำนวณศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยโตเกียว

ทุกวันหลังจากศาสตราจารย์อุเอโนะ ไปทำงานที่ มหาวิทยาลัยโตเกียว ฮาจิจะไปรอศาสตราจารย์กลับบ้านที่ สถานีรถไฟชิบูย่าทุกวันจนเป็นกิจวัตร จนกระทั่งในวันหนึ่งได้ มีเหตุร้ายไม่คาดฝันคือ ศาสตราจารย์อุเอโนะ เกิดภาวะโลหิต ในสมองแตกเฉียบพลันและเสียชีวิตที่มหาวิทยาลัยโตเกียว และนับจากวันนั้นทำให้ศาสตราจารย์อุเอโนะไม่ได้กลับมา ที่บ้านอีกเลย แต่ฮาจิไม่รู้เรื่องนี้และยังคงไปรอคอยเจ้าของ ที่สถานีรถไฟทุกวัน ไม่ว่าจะฝนตกหรือแดดออก จนกระทั่ง ในปี 1932 ได้มีคนสังเกตเห็นความซื่อสัตย์อันน่าทึ่งของ ของฮาจิและเขียนบทความเกี่ยวกับบรอกคอยของฮาจิลงใน หนังสือพิมพ์อาซาฮี จึงทำให้เรื่องของฮาจิโด่งดังไปในวงกว้าง จนใครที่ผ่านไปผ่านมาแล้วเห็นฮาจิที่สถานีก็มักจะให้อาหาร หรือขนมกับมันด้วย

หลังจากที่ได้รอคอยเจ้านายนานถึงกว่า 10 ปี ฮาจิได้ตาย ลงในวันที่ 8 มีนาคม 1935 โดยหลังจากที่ฮาจิตาย ร่างของ มันได้ถูกเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติญี่ปุ่น และยังมีอนุสรณ์ที่หน้าสถานีรถไฟชิบูย่า ซึ่งเป็นสถานที่ที่ฮาจิ รอคอยเจ้านายมาตลอด

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับฮาจิ

1. ฮาจิเมื่อตอนสมัยหนุ่มเป็นสุนัขหูตั้ง แต่เมื่อแก่ตัวลงหู ซ้ายได้ตกลงมา ดังนั้นที่รูปปั้นของฮาจิหูซ้ายเลยตกลงมาด้วย
2. ผลจากการชันสูตรซากของฮาจิพบว่า ฮาจิมีปัญหาด้าน ระบบอาหาร และมีพยาธิที่ตับและไต
3. อนุสาวรีย์ฮาจิที่สถานีรถไฟชิบูย่าเป็นจุดนัดพบที่โด่งดัง มากของคนญี่ปุ่นในปัจจุบัน
4. เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 ทางมหาวิทยาลัยโตเกียว ได้หล่อรูปอนุสรณ์คู่ของศาสตราจารย์อุเอโนะกับฮาจิได้กลับ มาพบกันอีกครั้งในที่สุด หลังจากที่ได้รอคอยมากกว่า 100 ปี

บ็อบบี้ – การเดินทาง 3,300 กม. เพื่อกลับบ้านอีกครั้ง

เรื่องราวสุดเหลือเชื่อของการเดินทางข้ามทวีปของสุนัขตัวหนึ่งเพื่อพบหน้าเจ้านายอีกครั้งนี้ เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ.2466 ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อ แฟรงก์ เบรเชียร์ เจ้าของสุนัขพันธุ์สมสก็อตต์ คอลลี และอิงลิช เซปเพิร์ด ชื่อ บ็อบบี้ ได้เดินทางจากรัฐโอเรกอน ไปเยี่ยมญาติที่รัฐอินเดียนา

ด้วยสภาพถนนค่อนข้างแย่ทำให้รถของแฟรงก์เสียและต้องออกนอกเส้นทางเพื่อไปซ่อมรถ และในระหว่างทางไปอยู่นั้นเอง บ็อบบี้ได้เกิดพลัดตกจากรถไปทับสุนัขเจ้าถิ่นเข้าและถูกวิ่งไล่เตลิดเปิดเปิงจนคลาดกับ แฟรงก์ ในที่สุด และนี่เองเป็นการเริ่มต้นของการเดินทางกลับบ้านของบ็อบบี้ จากรัฐอินเดียนาสู่รัฐโอเรกอน เป็นระยะทาง 3300 กม. ถ้าถามว่าไกลขนาดไหนคงเปรียบเทียบให้เห็นภาพง่าย ๆ ว่าเท่ากับระยะทางจากกรุงเทพไปเชียงใหม่ถึง 5 รอบ

บ็อบบี้ที่เพิ่งตั้งหลักได้ค่อยๆ เดินทางจากรัฐอินเดียนามาเรื่อยๆ โดยมีคนใจดีให้ที่อยู่และอาหารเป็นระยะๆ โดยบ็อบบี้ได้เดินทางผ่านทั้งทุ่งหญ้า แม่น้ำ และภูเขา โดยมีคนที่ให้ความช่วยเหลือบ็อบบี้ได้เล่าเรื่องของบ็อบบี้เป็นเสียงเดียวกันว่า มีสุนัขเฝ้าแกะตัวใหญ่ที่เหมือนหลงทางมาหา หลังจากที่กินอาหารและพักผ่อนได้ประมาณคืนหนึ่งแล้วก็ออกเดินทางต่อไป โดยที่ไม่ทราบว่าจะไปไหน

ในที่สุดหลังจากผ่านไปถึง 6 เดือน ในที่สุดบ็อบบี้ก็เดินทางกลับถึงบ้านที่รัฐโอเรกอนได้ในที่สุด โดยเรื่องราวของบ็อบบี้กลายมาเป็นข่าวใหญ่โตในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นขณะนั้น ซึ่งมีคนคำนวณเส้นทางที่บ็อบบี้ต้องใช้อ้อมภูเขาและหลีกเลี่ยงเส้นทางที่ไปไม่ได้แล้วนั้นคาดว่า การเดินทางเพื่อกลับบ้านครั้งนี้จริงๆ แล้วน่าจะเป็นระยะทางกว่า 4000 กม. เลยทีเดียว

ซึ่งสิ่งเดียวที่ทำให้บ็อบบี้สามารถเดินทางได้ไกลขนาดนั้นได้ คงมีแต่ความรักของมันที่มีให้กับแฟรงก์ ผู้เป็นเจ้านายของมันนั่นเอง

วิธีรับมือเมื่อสุนัขใกล้คลอด

by หมอจำ...ตุ๋ตตุ๋ต

ULTRASOUND & X-RAY

01

พาคุณแม่ไปตรวจสุขภาพกับสัตวแพทย์ เช่น x-ray ท้องเพื่อดูจำนวนลูก และวัดขนาดช่องเชิงกรานเพื่อดูว่าคลอดยากหรือเปล่า ultrasound เพื่อดูการเต้นของหัวใจลูกว่ายังปกติดีหรือไม่

อาหารพลังงานสูง↑

02

เลือกอาหารที่มีพลังงานสูง หรือมีโปรตีนเยอะ เช่น อาหารสูตรคุณแม่เลี้ยงลูกหรือสูตรลูกสุนัข โดยแบ่งเป็นมื้อให้กินบ่อยๆ

03

ช่วงวันใกล้คลอดอาจจะกินลดลง วันคลอดจะกระสับกระส่าย ลูกก็ลูกกลนแสดงพฤติกรรมทำรัง

04

มีมุมสงบ อากาศถ่ายเท มีผ้าเบาะ สำหรับทำรังคลอด

05

เตรียมอุปกรณ์ช่วยลูกหมา เช่น ลูกยางดูดผ้าสะอาด ไฟกกหรือคอมไฟ

วิธีสังเกตเมื่อสุนัขคลอดยาก

by หมอจำ...ตุ๋กตุ๋ก

01

เลยกำหนดคลอดมาแล้วหลายวัน (ปกติสุนัขตั้งท้อง 60-63 วัน หรือประมาณ 2 เดือน)

04

มีน้ำสีเขียวๆ จากจิมิ ไหลออกมานานเกิน 2 ชม.

02

เบ่งเรื่อยๆ มีหยดบ้าง นานเกิน 4 ชม.

05

ระยะเวลาคลอดลูกแต่ละตัวห่างกันเกิน 2 ชม.

03

เบ่งแรงๆ หน้าค้ำหน้าแดงเกิน 30 นาที

06

ถ้าพบลักษณะตามที่กล่าวมาควรรีบพาไปพบสัตวแพทย์เพื่อทำการช่วยเหลือทันที

วัคซีนนั้นสำคัญไฉน?

อายุ 2 เดือน วัคซีนรวม 5 โรค (เข็มแรก)	อายุ 2 เดือนครึ่ง วัคซีนรวม 5 โรค (เข็มที่ 2)	อายุ 3 เดือน วัคซีนพิษสุนัขบ้า
อายุ 4 เดือน วัคซีนรวม 5 โรค (เข็มที่ 3)	อายุ 6 เดือน วัคซีนพิษสุนัขบ้า (เข็มที่ 2)	ทุก 1 ปี และ ทุก ๆ 3 ปี วัคซีนรวม 6 โรค

การทำวัคซีนก็เปรียบเสมือนการซ้อมรบของกองทหาร เพราะเวลาที่สัตวแพทย์ฉีดวัคซีนเข้าไปในตัวสุนัขก็เหมือนกับการถล่มปล่อยเข้าตีกล้อมๆ ที่ทำที่ว่าจะรุกรานประเทศเราเข้าไปก่อน เพื่อกระตุ้นให้กองทหารแนวป้องกันในร่างกายตื่นตัวและเรียนรู้วิธีที่จะรับมือกับพวกข้าศึกเหล่านั้น เมื่อถึงเวลาที่เจอกับข้าศึกตัวจริง ทหารในร่างกายของเราจะได้มีความพร้อมและรู้วิธีการเข้าทำลายข้าศึกอย่างฉับพลัน ซึ่งถ้าเราละเลยการทำวัคซีน ก็เหมือนกับการที่ปล่อยให้ทหารป้องกันของเราต้องต่อสู้โดยที่ไม่รู้จักข้าศึกมาก่อน โอกาสที่จะติดเชื้อโรครุนแรงจึงมีค่อนข้างสูง และเมื่อเกิดการแพร่กระจายของเชื้อไปแล้ว การจะรักษาให้หายขาดก็จะเป็นเรื่องที่ทำไต่ยาก และมักลงเอยด้วยการเสียชีวิตในที่สุด

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการทำวัคซีนคือเมื่ออายุครบ 2 เดือน เพราะเป็นช่วงที่ระดับภูมิคุ้มกันจากนมแม่ในตัวลูกสุนัขกำลังลดต่ำลงพอดี การให้วัคซีนเข้าไปในช่วงนี้ จึงจะทำให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และควรทำวัคซีนตามโปรแกรมที่สัตวแพทย์นัดต่อไปจนครบ เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ของสุนัขที่เรารักนั่นเอง

หมายเหตุ

วัคซีนรวม 5 โรค คือ วัคซีนป้องกันโรคฉี่หนู, ไข้หัดสุนัข, ลำไส้อักเสบ, ตับอักเสบ, หลอดลมอักเสบติดต่อ

วัคซีนรวม 6 โรค คือ เพิ่มวัคซีนพิษสุนัขบ้าเข้าไป

*โปรแกรมวัคซีนอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามการพิจารณาของสัตวแพทย์

เพราะรัก...จึงต้องคอยดูแล

เช็ดหู

สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง
เพื่อทำให้หูสะอาด
และลดการเกิดหู
อักเสบ

เช็ดขี้ตา

วันละ 1 ครั้ง เพื่อ
ลดการสะสมของสิ่ง
สกปรก

แปรงฟัน

อย่างน้อยวันละ 1
ครั้ง เพื่อลดกลิ่นปาก
และคราบหินปูน

ตัดเล็บ

ทุกๆ 1-2 เดือน
ป้องกันสกปรก และ
ลดกลิ่น

บีบต่อมข้างกัน

ตรวจและบีบต่อมข้าง
กันอย่างน้อยเดือนละ
1-2 ครั้ง เพื่อลด
การเกิดต่อมข้างกัน
อักเสบ

กำจัดเห็บหมัด

ใช้ยาหยดหลังเดือน
ละ 1 ครั้ง และงด
อาบน้ำ 2 วันทั้งก่อน
และหลังหยด

ป้องกันพยาธิ หนอนหัวใจ

ให้ยากินเดือนละ 1
ครั้ง หรือยาฉีด 2
เดือนครั้งหรือฉีดปีละ
1 ครั้ง

ถ่ายพยาธิ

ถ่ายทุกเดือนในลูก
สุนัข เมื่ออายุครบ 6
เดือนค่อยเปลี่ยนเป็น
ทุกๆ 3-6 เดือน

ฉีดวัคซีน

ฉีดกระตุ้นเมื่อครบ
กำหนดนัด และงด
อาบน้ำ 7 วันหลังฉีด

เรื่อนำรู้เกี่ยวกับการกินของสุนัข

ทำไมสุนัขชอบกินหญ้า?

คนเลี้ยงสุนัขหลายคนมักจะเกิดคำถามนี้ขึ้นในใจ ต้องบอกเลยว่าพฤติกรรมนี้เป็นสิ่งที่มักเกิดขึ้นเป็นปกติในสุนัขได้ ในปัจจุบันทฤษฎีที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ สุนัขที่เราเลี้ยงกันล้วนสืบเชื้อหรือมีความใกล้ชิดกับหมาป่า ซึ่งเหยื่อส่วนมากของหมาป่าก็คือเหล่าสัตว์กินพืชทั้งหลาย เช่น กระจอกหรือกระต่าย โดยจะมีพืชตกค้างอยู่ภายในตัวเหยื่อเมื่อหมาป่ากินเข้าไป ซึ่งสาเหตุนี้เองอาจจะทำให้สุนัขที่เราเลี้ยงกันอาจจะมีพฤติกรรมเหล่านี้ อยู่ แต่ทั้งนี้สาเหตุที่แท้จริงปัจจุบันก็ยังคงไม่มีใครทราบ หรือว่าบางทีสุนัขอาจจะแค่ชอบรสชาติหรือรสสัมผัสของหญ้าก็ได้

พฤติกรรมชอบทานของแปลก

พฤติกรรมชอบทานของแปลกหรือ Pica คือพฤติกรรมการกินสิ่งของที่ไม่ใช่อาหาร เช่น พลาสติก ยาง กระดาษ เป็นต้น สาเหตุที่แท้จริงนั้นปัจจุบันยังคงไม่มีใครทราบ แต่อาจจะเกิดได้จากการขาดแร่ธาตุบางอย่าง หรือความผิดปกติทางจิต โดยพฤติกรรมนี้จะพบได้บ่อยในสุนัขที่มีภาวะตับอ่อนทำงานบกพร่อง (exocrine pancreatic insufficiency) ซึ่งทำให้เกิดการกินจุ (polyphagia) ตามมาได้

ขนมอะไรให้แคไหนดี้

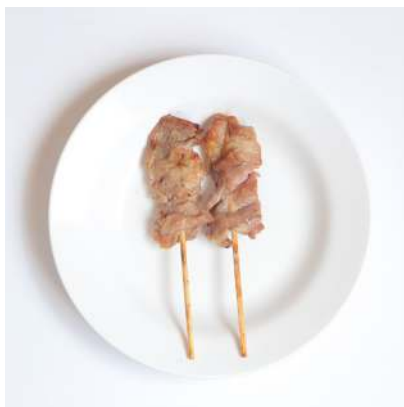
สุนัขอายุประมาณ 4-12 เดือน กินขนมอะไรได้แคไหนต่อวัน?

ปริมาณต่อไปนี้ เป็นปริมาณที่คิดในกรณีที่ให้เพื่อเป็นของว่าง นอกเหนือจากอาหารหลักเท่านั้น
คิดจาก 10% ของปริมาณพลังงานที่สุนัขต้องการในช่วงอายุนี้ เพื่อไม่ให้สุนัขได้รับพลังงานมากเกินไปและทำให้เกิดภาวะอ้วน
รวมถึงการเกิดความไม่สมดุลของโภชนาการ

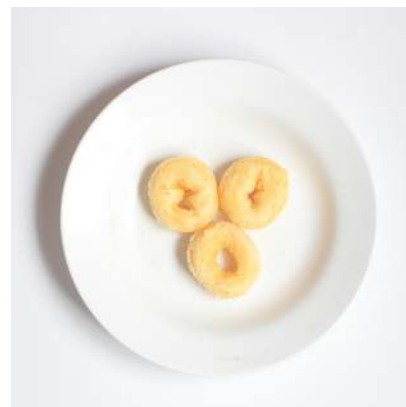
น่องไก่ทอด

สุนัขหนัก 5 กก. : 1 ใน 5 น่อง
สุนัขหนัก 10 กก. : 1 ใน 4 น่อง
สุนัขหนัก 30 กก. : ครึ่งน่อง

หมูปิ้ง

สุนัขหนัก 5 กก. : 1 ใน 3 ไม้
สุนัขหนัก 10 กก. : ครึ่งไม้
สุนัขหนัก 30 กก. : 1 ไม้ครึ่ง

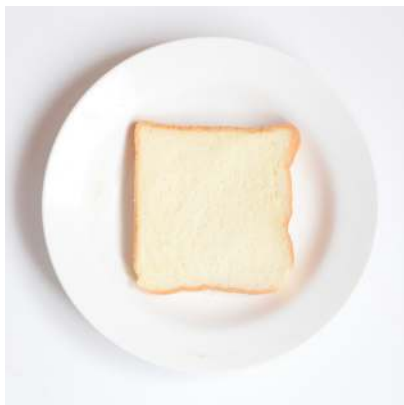
โดมัทน้ำตาล

สุนัขหนัก 5 กก. : ครึ่งชิ้น
สุนัขหนัก 10 กก. : 3 ใน 4 ชิ้น
สุนัขหนัก 30 กก. : 1 ชิ้นครึ่ง

กล้วยแขก

สุนัขหนัก 5 กก. : 1 ชิ้น
สุนัขหนัก 10 กก. : 1 ชิ้นครึ่ง
สุนัขหนัก 30 กก. : 3 ชิ้นครึ่ง

ขนมปังขาว

สุนัขหนัก 5 กก. : ครึ่งแผ่น
สุนัขหนัก 10 กก. : 1 แผ่น
สุนัขหนัก 30 กก. : 2 แผ่นครึ่ง

ไส้กรอกหมูทอด(ชิ้นเล็ก)

สุนัขหนัก 5 กก. : 3 ใน 4 ชิ้น
สุนัขหนัก 10 กก. : 1 ชิ้น
สุนัขหนัก 30 กก. : 3 ชิ้น

พืชและอาหารต้องห้ามสำหรับสุนัข

01 องุ่นและลูกเกด

ผู้เลี้ยงสุนัขทุกคนพึงระลึกไว้เสมอว่า องุ่นหรือลูกเกดเพียงเล็กน้อยอาจทำให้สุนัขเสียชีวิตจากภาวะไตวายเฉียบพลันได้

03 ดอกลิลลี่

ดอกไม้แสนสวยที่เราเห็นประจำในร้านดอกไม้ หากสุนัขเกิดนึกลองของกินเข้าไปแล้ว อาจทำให้สุนัขอาเจียนและไตวายจนเสียชีวิตได้

02 แมคคาเดเมีย

ถั้วรคาแพงชนิดนี้ หากสุนัขกินเข้าไปจะทำให้เกิดอาการอาเจียน ชี้น กล้ามเนื้ออ่อนแรง หากได้รับปริมาณมาก อาจทำให้เกิดภาวะอัมพาตขาหลังได้

04 แซลมอนดิบ

อาหารญี่ปุ่นสุดโปรดของใครบางคนนี้เป็นพิษต่อสุนัขอย่างไม่น่าเชื่อ เชื่อกันว่าในแซลมอนดิบมีปรสิตบางชนิดที่รบกวนระบบการย่อยของสุนัข ส่งผลให้สุนัขมีอาการท้องเสีย อ่อนแรง อาเจียน และอาจรุนแรงจนเสียชีวิตได้

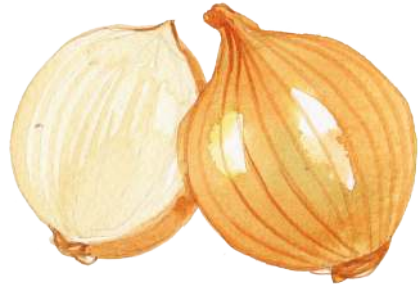
05 กระดูกไก่และก้างปลา

เป็นที่รู้กันว่าสุนัขชอบแทะกระดูก
แต่กระดูกไก่เมื่อหักแล้วจะมีความ
แหลมคมจนอาจทิ่มกระเพาะสุนัขทะเล
หรือติดคอได้ แน่นอนว่าก้างปลาเองก็
อันตรายไม่ต่างกัน

06 ช็อกโกแลต

ของหวานที่ชวนให้หลงใหลนี้ถือว่าเป็น
ของอันตรายอันดับต้นๆ ที่คร่าชีวิตสุนัข
ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเจ้าของ
เลยก็เคยว ช็อกโกแลตทั้งคาร์ก มิลค์
หรือแม้กระทั่งไวท์ช็อกโกแลตต่างมีพิษ
ทำให้สุนัขหัวใจเต้นแรง อาเจียน ท้อง
เสีย กล้ามเนื้อสั่น ไปถึงชักจนเสียชีวิต

07 หัวหอม

สาร Thiosulphate ในหัวหอมนั้น
ทำให้สุนัขเกิดภาวะเม็ดเลือดแดง
แตกและส่งผลให้เกิดภาวะโลหิตจาง
ตามมาได้

08 อะโวคาโด

สาร Persin ในอะโวคาโดนั้นทำให้
หลอดเลือดในหัวใจสุนัขมีปัญหา เกิด
การคั่งของของเหลวบริเวณช่องอก
หายใจลำบาก หากได้รับปริมาณมาก
อาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

ความแตกต่างระหว่างสุนัขและแมว

สุนัข

1. หน้าตาเป็นมิตร ตาเป็นประกาย
2. สามารถชวนเล่นได้ตลอดเวลา
3. จงรักภักดีต่อเจ้าของ
4. วิ่งมาต้อนรับเวลากลับบ้าน
5. เห็นเจ้าของเป็นคังบอส พร้อมรับคำสั่งตลอดเวลา
6. ฝึกให้ทำตามคำสั่งของมนุษย์ได้

แมว

1. หากไม่ทำหน้าเบื่อโลก ก็ทำหน้าตามีแผนลับอยู่ในใจ
2. ไม่ยอมเล่นเวลาเล่นด้วย แต่จะมาเล่นด้วยตอนต้องทำงาน
3. แม้เจ้าของก็อาจถูกตะปบได้ง่ายๆ หากไปนิวเนียไม่ถูกเวลา
4. เจ้าของอยู่บ้านหรือไม่อยู่ก็ไม่มีความแตกต่าง
5. มนุษย์นี่ก็แค่ขำรับใช้ของพวกข้าเท่านั้นแหละ !
6. สามารถฝึกมนุษย์ให้ทำตามคำสั่งตัวเองได้

กลับบ้าน
 สิ่งที่คิด ไปก่อนนะ / ผากบ้านด้วยละ
 ไว้ใจได้ เลยอะ

ความจริง
 ...ไว้ใจได้ว่าพินาศ
 อaaaaaaaa

เดินเล่น
 สิ่งที่คิด เดินเล่นแบบมีมาด
 เจ้านายฝึกมาดีอะ

ความจริง
 เจ้านายอะ สาวตัวนั้นสวยจังเลย
 เออ เอาที่แก สบายใจเลย

เล่นกัน
 สิ่งที่คิด

ความจริง
 แท้กลาง
 สัตว์!!

สิ่งที่คนคนเห็น VS สิ่งที่สุนัขเห็น

สุนัขโบราณ

เมื่อวันวานยังหวานอยู่

01 SALUKI

- เมื่อสมัยก่อนถูกขนานนามว่าเป็น "สุนัขประจำราชวงศ์อียิปต์" และเมื่อเสียชีวิตก็จะถูกนำไปทำเป็นมัมมี่ด้วย
- เชื่อกันว่าเป็นหนึ่งในสุนัขสายพันธุ์ที่เก่าแก่ที่สุดบนโลกนี้ มีการค้นพบภาพสลักหินที่มีหน้าตาคล้ายสุนัขพันธุ์ Saluki อายุกว่า 8,000 ปีก่อนคริสตกาลในถ้ำที่ Golpaygan ประเทศอิหร่าน
- สุนัขพันธุ์นี้ปรากฏในภาพวาดสมัยโบราณมากมาย ทั้งภาพวาดของราชา Henry ที่ IV ก็มีภาพของสุนัข Saluki อยู่ข้างๆ หรือจักรพรรดิเซวียนเต๋อของจีนก็ทรงเคยวาดภาพสุนัขพันธุ์นี้ไว้เช่นกัน
- รูปร่างเพรียว ว่องไวเร็วมาก และเป็นนักล่าที่ทรงพลัง สามารถล่าได้แม้กระทั่งกวางสายพันธุ์เล็ก

02 CHINESE SHAR-PEI

- เป็นสุนัขจีนสายพันธุ์โบราณ มีต้นกำเนิดจากมณฑลทกวางตุ้ง ในสมัยก่อนถูกใช้งานในฟาร์มหลายประเภท ทั้งล่าหนู ไล่ยาม หรือแม้กระทั่งเลี้ยงแกะ
- เราต่างรู้ว่า Chinese Shar-Pei มีจุดเด่นที่ผิวหนังตามลำตัวพับย่น แต่ความจริงแล้วสุนัขพันธุ์นี้ในสมัยก่อนไม่ได้มีผิวหนังพับย่นขนาดนั้น ลักษณะผิวหนังย่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์นี้ถูกพัฒนาให้เด่นขึ้นในภายหลังโดยชาวตะวันตก
- ชาวจีนโบราณเชื่อว่า Chinese Shar-Pei สามารถกัดเป่าความชั่วร้ายหรือสิ่งอัปมงคลได้
- ผลจากการวิเคราะห์ DNA ในปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์ยุคใหม่เชื่อว่าสุนัขพันธุ์นี้เป็นสุนัขสายพันธุ์แรกๆ ที่สืบเชื้อสายต่อมาจากหมาป่าเลยทีเดียวก และบางคนเชื่อว่า Shar-Pei นั้นเป็นต้นกำเนิดของสุนัขพันธุ์ปักกิ่งอีกด้วย

03 ALASKAN MALAMUTE

- ถือกำเนิดและมีประวัติใกล้ชิดกับดินแดนแถบอลาสก้า เป็นสุนัขพันธุ์ใหญ่ที่คนส่วนใหญ่มักจะสับสนกับสุนัขพันธุ์ไซบีเรียน ฮัสกี้
- เป็นสุนัขล่าที่เฉลียวฉลาดมาก มันถูกใช้เพื่อเป็นนักล่าร่วมกับมนุษย์มาอย่างยาวนานสำหรับชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในแถบอาร์กติก ว่ากันว่าสุนัขพันธุ์นี้สามารถล่าเหยื่อขนาดใหญ่อย่างหมีได้ด้วย
- หลายคนเชื่อว่าสุนัขสายพันธุ์นี้สืบเชื้อสายมาจากหมาป่าโดยตรง แต่ในความเป็นจริงแล้วจากผลวิเคราะห์ DNA สุนัขพันธุ์ Chinese Shar-Pei และ Basenji มีความใกล้ชิดกับหมาป่ามากกว่า
- แต่ถึงกระนั้นสุนัขพันธุ์นี้ก็ถือว่าเป็นสุนัขอีกพันธุ์หนึ่งที่มีความเก๋ไก๋มากเลยทีเดียว และคาดว่าเป็นต้นกำเนิดของสุนัขสายพันธุ์โคงคังอย่างไซบีเรียน ฮัสกี้ อีกด้วย

04 AFGHAN HOUND

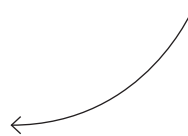
- ถือกำเนิดในดินแดนแถบอาฟกานิสถาน เป็นหนึ่งในสุนัขสายพันธุ์เก๋ไก๋ที่สุด โดยผลจากการสำรวจ DNA พบว่ายังสืบทอด DNA บางส่วนมาจากหมาป่าอีกด้วย
- เป็นนักล่าที่ทรงพลังและวิ่งเร็วเช่นเดียวกับ Saluki ในสมัยโบราณเชื่อว่ามนุษย์ใช้สุนัขพันธุ์นี้ล่าสัตว์ขนาดเล็ก เช่น กระต่าย ไปจนถึงสัตว์ตัวใหญ่ออย่างกวางหรือละมั่งเลยทีเดียว
- มีจุดเด่นที่ขนยาวสลวยและเป็นเอกลักษณ์ ด้วยจุดเด่นนี้ทำให้มันเป็นที่นิยมในหมู่คนตะวันตกเป็นอย่างมาก จนถึงขั้นได้ลงปกนิตยสาร LIFE มาแล้ว

สุนัขยอดฮิตติดลมบน

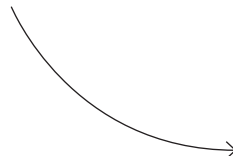
01 ปอมเมอเรเนียน

- ต้นตระกูลเป็นสุนัขลากเลื่อน สายพันธุ์ใหญ่ของประเทศไอซ์แลนด์และโปแลนด์
- ใบหน้ามี 3 ลักษณะ คือ จิ้งจอก ตึกตาคหมี และตึกตาคี๊
- พลังงานสูง ฉลาด ไม่ค่อยอยู่นิ่ง ชอบเห่า
- โทมัส เอคิสัน และ เซอร์ ไอแซก นิวตัน เคยเลี้ยงสุนัขพันธุ์นี้

02 ชิววา

- ถูกเรียกชื่อตามรัฐชิววา ของเม็กซิโก
- ขนาดเล็กที่สุดในโลก หัวโตเกินขนาดตัว
- คิคเจ้าของ ไม่ชอบให้คนอื่นแตะตัว
- ปากเปราะ เดินเตะขาเหมือนม้า
- มาริริน มอนโร เคยเลี้ยงสุนัขพันธุ์นี้

03 ชิสุ

- มีต้นกำเนิดจากทิเบต เป็น 1 ใน 3 สุนัขชั้นสูงของจักรพรรดิจีน
- ชิสุ แปลว่า สุนัขสิงโต เพราะมีใบหน้าที่คล้ายรูปปั้นสิงโตที่อยู่หน้าพระราชวังจีน
- ในอดีตเคยถูกใช้เพื่อให้ความอบอุ่นในแขนเสื้อของหญิงสาวชนชั้นสูง
- เป็นสุนัขอารมณ์ศิลปิน บางครั้งอยากอยู่ติดเจ้าของ บางครั้งชอบตามใจตัวเอง

04 ยอร์กเชียร์ เทอร์เรียร์

- ถูกผสมข้ามสายพันธุ์เทอร์เรียร์ จากเมืองยอร์กเชียร์ ประเทศอังกฤษ
- ในอดีตถูกเลี้ยงไว้ล่าและไล่จับหนู
- มีขนสั้นเคียวและค้อย ๆ ยาวขึ้นเหมือนผมคน ไม่มีการผลัดขน
- สีมาตรฐาน คือ ขนหน้าสีทอง ขนตัวสีเทาเข้มเกือบดำ

05 ปิก

- สมัยก่อนนิยมเลี้ยงในวัดจีน เป็นหนึ่งในสายพันธุ์ที่จักรพรรดิจีนทรงเลี้ยง
- เคยถูกใช้ในกองทัพ เป็นสุนัขแกะรอย
- ปกติจะใช้เวลานอนหลับ 14 ชั่วโมงต่อวัน
- หน้าผากพยับคล้ายอักษรจีน แปลว่า เจ้าชาย

Love in Peace

เรื่องราวของสายสัมพันธ์ 12 ปีระหว่าง สัตวแพทย์หญิงกับสุนัขที่เลี้ยง

12 ปี เป็นระยะเวลาอันยาวนานแค่ไหน

หากให้เปรียบเทียบแล้ว 12 ปี เป็นระยะเวลาตั้งแต่เราอยู่
ชั้นประถม 1 ถึง มัธยม 6

หรือหากคุณเรียนคณะในมหาวิทยาลัยที่มี 6 ปี ก็เทียบ
เท่าระยะเวลามัธยม 1 ถึง ปีสุดท้ายของคณะที่เรียน

หากเรานึกมาย้อนดูแล้วความแตกต่างระหว่างเราอยู่
ชั้นประถม 1 กับตอนมัธยม 6 หรือตอนที่เรายู่มัธยม 1
กับตอนรับปริญญาแล้ว คงบอกได้ว่าเป็นความแตกต่างที่
มากมายเสียเหลือเกิน

ระยะเวลา 12 ปี มันเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานขนาดนั้น

และนี่คือระยะเวลาที่ เจนจิรา เกียรติธนะบำรุง หรือคุณ
หมอเจน สัตวแพทย์หญิงที่ได้เลี้ยงและอยู่ร่วมกับ เจสซี่ สุนัข
พันธุ์โกลเด้น รีทรีฟเวอร์ มาด้วยกันตลอด จริงอยู่ที่ว่าเรื่อง
ราวคนกับการเลี้ยงสุนัขหลายคนอาจจะรู้และคุ้นเคยกันอยู่
แล้ว ดังนั้นเราจึงไม่ขอเล่าเรื่องแบบนั้น แต่อยากจะเล่าในแง่
มุมมองความรู้สึกที่เรียกว่าความรักและความสัมพันธ์ระหว่าง
เธอคนนี้กับสุนัขของเธอที่วันนี้ได้จากไปแล้วว่าเป็นอย่างไร

ใช่...คุณฟังไม่ผิด ในวันนี้สุนัขของเธอไม่อยู่บนโลกใบนี้อีก
แล้ว

"เรารู้จักกับเจสซี่ครั้งแรกตอนที่เขาเป็นลูกสุนัขอายุ 2
เดือน ได้มาจากฟาร์มของพ่อเพื่อน เจสซี่แตกต่างจากสุนัข

พันธุ์โกลเด้นทั่วไปตรงที่ ปกติสุนัขพันธุ์นี้จะเป็นสุนัขที่ร่าเริง
ไฮเปอร์ แต่เจสซี่กลับเป็นสุนัขขี้อาย ไม่ชอบขยับตัว ชอบ
นอนเป็นหลัก เวลาเรียกให้เล่นด้วยก็จะไม่ค่อยยอมเล่นด้วย
ไม่ใช่ว่าเขาไม่รู้เรื่องนะ เขารู้เรื่องแต่ไม่ยอมทำ"คุณหมอเจน
เล่าถึงความหลังของเจสซี่ สุนัขที่เคยเลี้ยงให้เราได้ฟัง

"ที่สำคัญคือเจสซี่เป็นสุนัขที่ตะกละอย่าแท้จริง"สัตวแพทย์
สาวพูดด้วยท่าที่มั่นใจ แต่กลับทำให้ทีมงานอดยิ้มไม่ได้
"เวลากินข้าวเจสซี่ชอบมานั่งข้างๆ โต๊ะเพื่อขออาหาร ถ้าทำ
เป็นเมิน บางทีก็เอาเท้าคบขาเราเพื่อเรียกร้องความสนใจ
ก็มี"

คุณหมอเจนจิบบอกเรากับเราว่าเธอชอบเลี้ยงสุนัข
มาตั้งแต่เด็กๆ แล้ว และเจสซี่เป็นสุนัขตัวแรกๆ ที่อยู่กับเธอ
มาตั้งแต่แรก ในเวลา 12 ปี ที่ผ่านมานั้น เป็นเหมือนกับสาย
สัมพันธ์ที่เชื่อมโยงระหว่างเธอกับสุนัขตัวนี้จนทำให้เธอมอง
ว่ามันไม่ใช่แค่ "สัตว์เลี้ยง" หากแต่เป็น "เพื่อน" หรือ "น้อง
ชาย" ที่สนิทกัน

"ตอนนี้เราอายุ 24 แล้ว ตั้งแต่ที่ได้พบกับเจสซี่มาก็เป็น
ระยะเวลา 12 ปี หรือพูดอีกแง่หนึ่งคือเหมือนกับว่าเขาเป็น
ครึ่งชีวิตของเราเลย ทุกเช้าตื่นมาก็ต้องเห็นเจสซี่นั่งอยู่ข้าง
โต๊ะอาหารคอยกินข้าว สำหรับเราแล้วเขาไม่ใช่สัตว์เลี้ยง
หากแต่เป็นสมาชิกคนหนึ่งในบ้านที่เรารู้จักและคุ้นเคยกัน
มาตลอด เหมือนกับเป็นน้องชายตัวกวนที่เรารักมาก พอมา
วันหนึ่งเขาหายไปแล้วเรารู้สึกเหมือนกับว่ามีอะไรบางอย่าง
ขาดหายไป ทำไม่บ้านถึงโล่งกว่าปกติ เวลากินข้าวก็นึกถึง

ภาพของเจซีที่มานั่งข้างๆ โตะ ตอนนี้เจซีจากไปกว่า 1 ปีแล้ว แต่ทุกครั้งที่เรากินข้าวก็ยังอดนึกภาพเขามาอยู่ข้างๆ โตะอยู่เสมอ"

ช่วงเวลาสุดท้ายของเจซีนั้นมาถึงในวันหนึ่งโดยที่เธอยังไม่ทันได้รู้ตัว หลังจากที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันมานาน เคยได้ออกไปเที่ยวเล่นด้วย รวมไปถึงพาเจซีไปนอนเล่นในห้องเรียนที่คณะสัตวแพทย์มาแล้ว แต่ในที่สุดวันหนึ่งเจซีก็ล้มป่วยลงโดยไม่รู้สาเหตุ

"จำได้ว่าวันนั้นเป็นวันที่กำลังนำเสนอโปรเจกจบของคณะพอดี เจซีก็เริ่มมีอาการเริ่มไม่ค่อยดีออกมาแล้ว เราสังเกตเห็นแล้วว่าเจซีไม่ค่อยลุก และไม่ค่อยกินข้าว เลยพามาที่คณะ ด้วยความที่เราเรียนสัตวแพทย์มาเลยสงสัยตรวจเลือดตรวจร่างกายเบื้องต้นไป แต่ปรากฏว่าปกติทุกอย่าง โดยเฉพาะผลเลือด มีปัญหาเกี่ยวกับกระดูกบ้างแต่ก็ไม่รุนแรงมากนัก"เจนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในช่วงที่จะจากเจซีไปให้ฟัง

แต่ในวันถัดมาอาการของเจซียังคงแย่ลงอย่างต่อเนื่อง

"วันถัดมาอาการเจซีหนักลงมาก เราก็รีบกลับบ้านไปและวางแผนว่าวันรุ่งขึ้นจะพาเจซีไปนอนที่โรงพยาบาลเพื่อรักษา คืนวันนั้นเราก็พยายามให้กำลังใจมัน ให้นอนบนคอกแล้วลูบตามตัวมัน คืนนั้นเจซีอาเจียนออกมาด้วย เราก็เริ่มใจไม่ดีแล้ว แต่วันรุ่งขึ้นเราต้องไปนำเสนอโปรเจกจบจึงไม่มีเวลาพาเจซีไปโรงพยาบาล แต่เรายังย้ำคุณพ่อว่าให้พาเจซีไปนอนที่โรงพยาบาลแทนให้ได้"

แล้วในเช้าวันนั้นเองเจซีก็จากไปอย่างสงบที่บ้านนั่นเอง ก่อนที่คุณหมอเจนกำลังจะเตรียมตัวนำเสนอโปรเจกจบในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้าเท่านั้น แต่ทุกอย่างก็ยังคงต้องก้าวต่อไป จนในที่สุดการนำเสนอโปรเจกจบครั้งสำคัญก็สามารถจบลงได้ด้วยดี

"ก่อนที่จะนำเสนอโปรเจกจบ อยู่ดีๆ คุณพ่อก็โทรมาบอกว่าเจซีตายแล้ว ตอนนั้นอยู่ดีๆ น้ำตาก็ไหลออกมา แล้ว

ร้องไห้พึมพาย แล้วหลังจากนำเสนอจบก็ร้องไห้ต่อยาวเลย เพราะเสียใจมากเพราะไม่ได้อยู่ดูใจด้วย"

หลังจากที่พอทำใจได้แล้ว คุณหมอเจนก็ตัดสินใจบริจาคร่างของเจซีให้ภาควิชาสัตวบาลศาสตร์เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป ซึ่งเธอคิดว่าเจซีน่าจะคือใจที่ร่างของเขาคouldช่วยเหลือทั้งสัตวแพทย์รุ่นต่อไป ไปในอนาคต

และเมื่อเราถามว่าถ้าเป็นไปได้ มีสิ่งที่ยากบอกกับเจซีที่จากไปแล้วในวันนี้ไหม คุณหมอเจนนิ่งไปพักหนึ่งราวกับครุ่นคิด

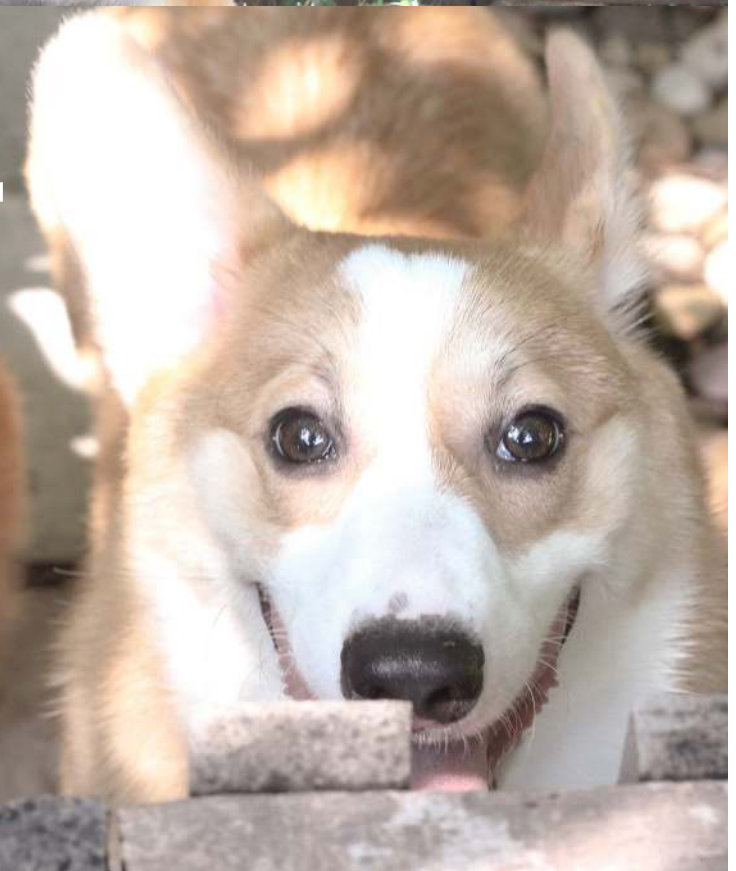
"มีอยู่ 2 เรื่องที่เราอยากบอกกับเจซีนะ เรื่องแรกเลยคืออยากขอโทษจริงๆ ที่ดูแลได้ไม่ดีพอ ทั้งๆ ที่ตัวเองก็เรียนทางด้านสัตวแพทย์ แต่รู้สึกว่าคุณยังเป็นเจ้าของที่ไม่ดีพอ ยังไม่เต็มที่เท่าที่เราสามารถทำได้ เราคิดว่าเรายังสามารถทำเต็มที่และทำได้ดีกว่านั้นนะ แต่เราก็ไม่ทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราอยากขอโทษและอยากทำให้ดีกว่านี้มาตลอด"คุณหมอเจนตอบออกมาจากใจจริง

และเมื่อถามถึงอีกเรื่องหนึ่ง คุณหมอเจนก็ตอบออกมาอย่างไม่ลังเล

"เรารักนายนะ ถ้าเป็นไปได้ซักวันหนึ่งเราอยากเจอกับแกอีก"

Happy,
Lovely
and
Corgi

เรื่องราวของครมุกผู้มีประสบการณ์การเลี้ยง คอร์กี้มากกว่า 10 ปี ผู้ทำให้คนไทยรู้จักและ หลงรักสุนัขพันธุ์นี้

ต้นเดือนพฤษภาคม หลังจากที่ได้ติดต่อขอสัมภาษณ์
เรียบร้อยแล้ว ทางทีมงานได้เริ่มต้นการเดินทางจากถนน
วิภาวดีมุ่งหน้าสู่ฟาร์ม Corgi Indycorgi ฟาร์มสุนัขคอร์กี้
ที่พิเศษไม่เหมือนใคร ซึ่งอยู่ห่างจากสามชุกตลาดร้อยปี
จ.สุพรรณบุรี ประมาณ 14 กิโลเมตร ท่ามกลางอากาศร้อน
ระอุและแสงแดดเจิดจ้า เมื่อไปถึงฟาร์ม สิ่งที่เราพบเป็นสิ่งที่
แรกคือบ้านที่ปลูกสร้างและออกแบบเพื่อน้องหมาคอร์กี้โดยเฉพาะ
เมื่ออากาศจะยังร้อนจัด แต่ความร่มรื่นจากต้นไม้ใหญ่
ในฟาร์มและการต้อนรับที่เป็นกันเองของเจ้าของฟาร์ม
ช่วยให้เราคลายร้อนไปได้มากทีเดียว โดยเจ้าของฟาร์ม
คือ **คุณเทอดศักดิ์** และ **คุณนพรัตน์** หรือ **ครมุก** ซึ่งเป็นครู
สอนอยู่โรงเรียนประจำอำเภอสามชุก เป็นผู้ก่อสร้างฟาร์ม
เลี้ยงสุนัขคอร์กี้แห่งนี้ด้วยใจรัก โดยก่อนที่จะมาเลี้ยงสุนัข
พันธุ์คอร์กี้ก็นั้น ครมุกบอกว่าเคยเพาะเลี้ยงสุนัขมาแล้วหลาย
พันธุ์ เธอบอกว่าเปรียบเทียบแล้วเหมือนกับคบแฟนแล้วดูใจ
กันมาเรื่อยๆ จนในที่สุดก็มีคอร์กี้เป็นรักสุดท้าย

"โดยส่วนตัวมีประสบการณ์การทำฟาร์มเลี้ยงสุนัขมานาน
เริ่มจากการเลี้ยงโกลเด้น รีทรีฟเวอร์ ชิสุ ปอมเปอเรเนียน
ไซบีเรียน ฮัสกี้ บีเกิ้ล และมาลงเอยที่คอร์กี้ อุปมาไปแล้ว
เหมือนการคบแฟน คุ้ใจมาหลายพันธุ์ แต่สุดท้ายแล้วก็เลือก
แต่งงานกับคอร์กี้ เพราะความน่ารัก ลงตัว ฉลาดแสนรู้ มี

เสน่ห์ สร้างความสุขและรอยยิ้มเสมอ"

จุดเริ่มต้นการเลี้ยงสุนัขพันธุ์คอร์กี้ของครมุกนั้นเริ่มต้นมา
จากการได้พบ "เจ้าโหลด" สุนัขพันธุ์ทาง เพศเมีย ที่หลง
ทางมาขออาศัยอยู่ด้วย เจ้าโหลดมีลักษณะรูปร่างคล้ายคอร์กี้
แต่ตัวสูงกว่าเล็กน้อยและมีหางยาว เลี้ยงอยู่ด้วยกันมานาน
จนกระทั่งวันหนึ่ง เจ้าโหลดได้ต่อสู้กับงูที่เข้ามาในบ้านกัดงู
จนตายแต่ก็โดนพิษงูด้วยเช่นกัน และได้ตายในเวลาต่อมา
ประหนึ่งว่าเราได้ทำหน้าที่ปกป้องเจ้านายสำเร็จแล้ว ด้วย
ความรักและประทับใจเจ้าโหลด เมื่อครมุกเจอสุนัขพันธุ์คอร์กี้
ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันมาก ครมุกจึงตั้งใจเริ่มเลี้ยงคอร์กี้
อย่างจริงจัง ตั้งแต่ปี 2548 โดยซื้อพ่อแม่พันธุ์คอร์กี้มาจาก
Nice Family Farm จ.ชัยนาท และสายนำเข้าจากญี่ปุ่น จาก
คอกพันธุ์ จ.ปทุมธานี โดยทั้งสองสายนั้นนับเป็นสายเริ่มต้น
ของฟาร์มแห่งนี้

"สุนัขคอร์กี้เป็นสุนัขสายพันธุ์ที่มีน้อยในประเทศไทย
ทำให้พัฒนาสายพันธุ์ยาก ปัจจุบันเราพยายามนำเข้าสายพันธุ์
แชมป์จากต่างประเทศมา หลีกเลี้ยงการผสมเลือดชิด เพื่อ
ป้องกันปัญหาลักษณะค้อยที่ออกมา โดยเมื่อปีที่ผ่านมารเรา
นำเข้าพ่อแม่พันธุ์สายเลือดแชมป์มาเพิ่มอีก 7 ตัว จากทาง
เอเชียและยุโรป" ครมุกอธิบายให้เราฟังเกี่ยวกับพ่อแม่พันธุ์
คอร์กี้ภายในฟาร์ม

เมื่อถามถึงเสน่ห์ของสุนัขพันธุ์คอร์กี้ที่ทำให้ครมุกตกหลุม
รักนั้น ครมุกได้บอกว่าสุนัขพันธุ์คอร์กี้เป็นสุนัขที่มีเสน่ห์ไม่
เหมือนใคร ด้วยรูปลักษณ์ที่เป็นสุนัขหน้าอ้ม และมีหน้าเด็ก
อยู่ตลอดทุกวัย จนเคาอายุของคอร์กี้ได้ยาก นอกจากนี้ยัง
มีความโดดเด่นตรงตัวเตี้ย ขาสั้น ตัวยาวคั่น หูตั้ง หางงูค

พาไปไหนก็มีแต่คนสนใจมาทักทายขอถ่ายรูปเสมอๆ และที่สำคัญที่สุดคือคอร์ก็์เป็นสุนัขที่เป็นมิตร รักเจ้านาย รักครอบครัว เข้ากับทุกคนและสัตว์เลี้ยงในบ้านได้ดี

"เวลาเราเห็นคอร์ก็์แล้วรู้สึกเหมือนกับว่าเป็นอะไรที่แปลกตาและน่ารัก โดยเฉพาะกิริยาทอนวิ่งที่เหมือนกับกระต่าย และลักษณะที่เหมือนรวมสุนัขหลายพันธุ์มาก อีกทั้งนิสัยก็น่ารักเป็นมิตร คนที่ซื้อคอร์ก็์ไปเลี้ยงมักจะถูกใจและประทับใจ เพราะคอร์ก็์เป็นเพื่อนที่แสนดี บางตัวจะเฝ้าติดตามเจ้าของไปทุกที่ของบ้านไปหมอบคลานนอนอยู่ใกล้ๆ ไม่เว้นแม้กระทั่งเวลาเข้าห้องน้ำ อีกทั้งยังช่วยเฝ้าบ้านและคลายเหงาให้ผู้สูงวัยได้เป็นอย่างดีอีกด้วย"

ส่วนการเลี้ยงสุนัขพันธุ์คอร์ก็์ที่เป็นสุนัขเมืองนอกในประเทศไทยที่เป็นประเทศเมืองร้อนนั้น คุณครูมุกบอกว่าต้องใช้เทคนิคและการดูแลเอาใจใส่สูงเลยทีเดียว โดยมีสิ่งที่ควรระวังเป็นอย่างยิ่ง คือ คอร์ก็์มีนมให้ลูกน้อย ทำให้ต้อง

เสริมนมให้ลูกคอร์ก็์ทุก 2 – 3 ชั่วโมง ตลอดทั้งกลางวัน กลางคืน เพราะถ้าเลยระยะเวลาให้นมแล้วลูกคอร์ก็์อาจจะท้องอืดได้ รวมไปถึงได้รับน้ำนมไม่พอเนื่องด้วย นอกจากนี้อากาศเย็นก็เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกคอร์ก็์เป็นอย่างมากอีกด้วย

"ตอนเด็กๆ ลูกคอร์ก็์ต้องการอากาศเย็นสบาย โดยเฉพาะ 50 วันแรก ในช่วงนี้ลูกสุนัขทนอากาศร้อนได้น้อย แต่ถ้าโตเต็มวัยแล้วก็จะสามารถอยู่ในอุณหภูมิปกติของบ้านเราได้ เราจึงเตรียมห้องปรับอากาศให้ลูกคอร์ก็์โดยเฉพาะเลยทีเดียว"

สำหรับครูมุกแล้ว ความสุขและประทับใจในการทำฟาร์มคอร์ก็์คือการที่ได้เห็น ได้ฟัง เรื่องเล่าความที่นาประทับใจระหว่างเจ้านายใหม่กับคอร์ก็์ของทางฟาร์ม และเห็นพัฒนาการของลูกสุนัขคอร์ก็์ที่ลูกค้าถ่ายรูปส่งกลับมาให้ ซึ่งแสดงถึงความรัก เอาใจใส่ ผูกพันเหมือนเป็นสมาชิกใน

ครอบครัว แน่แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เลี้ยงสุนัขคนนั้นมีความรัก ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูมุกบอกว่าสำคัญที่สุดใน การที่จะฝึกเลี้ยงสุนัขซักตัว

"สิ่งแรกสำหรับคนเลี้ยงสุนัขที่ต้องมีเลยคือความรัก ถ้าเรามีความรักเป็นที่ตั้งแล้ว ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเราก็ก ยอมรับได้ ให้อภัยกันได้ ไม่ว่าสุนัขที่เราเลี้ยงจะเป็นอย่างไร ไม่สวย ไม่น่ารักแล้ว เราก็กียรักเขาได้"

"และเราควรเตรียมความพร้อมก่อนการเลี้ยง อยากให้ระลึกเสมอว่าสุนัขเป็นสิ่งมีชีวิต ไม่ใช่ตุ๊กตา ดังนั้นสุนัขจึง อาจคือ ชน ทำสกปรกเลอะเทอะได้ ถ้าเราจะเลี้ยงสุนัขซักตัว อยากให้คิดว่าเหมือนกับเราเลี้ยงลูกคนหนึ่ง ความน่ารักนั้น มักมาพร้อมกับความรับผิดชอบเสมอ ถ้าขาดความพร้อมเรา คงไม่มีความสุขในการเลี้ยง และความลำบากทั้งหมดก็จะไป ตกอยู่กับน้องหมาที่ไม่มีคามรับผิดชอบอะไรด้วยเลย"

จริงอยู่ที่ว่าฟาร์ม Corgi IndyDog นั้นอาจจะไม่ใช่ฟาร์ม

สุนัขที่ใหญ่โตนัก แต่ด้วยความที่คุณนพรัตน์ หรือคุณครูมุก ได้ทำที่นั่นมาด้วยใจรัก ทำให้ฟาร์มแห่งนี้เหมือนกับสิ่งที่เติมเต็มความสุขของเธอ และเธอบอกว่าอีกเรื่องที่น่าคิใจคือลูกคอรร์กัที่ออกมาจากฟาร์มแห่งนี้เองก็เป็นสิ่งเติมเต็มความสุขให้ กับคนอื่นด้วยเช่นกัน

"ทุกวันนี้เราทำงานนี้อย่างมีความสุข เพราะว่าเราได้อยู่กับสุนัขที่เรารัก และความสุขอีกอย่างหนึ่งของเราก็คือการได้เห็นลูกค้ามีความสุขกับลูกสุนัขคอรร์กัของเรา อย่างที่เคยบอกไป แล้วว่ามีคนที่ซื้อคอรร์กัจากฟาร์มเราไปแล้วส่งรูปถ่ายคอรร์กั กับครอบครัวของเขากลับมาให้ดูอยู่บ่อยๆ ว่าทั้งคอรร์กัและครอบครัวเขาอยู่กันอย่างมีความสุขนะ อะไรแบบนั้น หลาย คนก็มาขอบคุณเราว่าทำให้ครอบครัวของเขามีความสุข ซึ่งนี่ เป็นสิ่งที่เราคิใจมาก"

ครูมุกกล่าวปิดท้ายด้วยรอยยิ้ม ซึ่งเรารู้ว่าเป็นรอยยิ้มที่มา จากความสุขอย่างแน่นอน

Thank you

ขอขอบคุณ **คุณนพรัตน์ พลเสน** หรือ **คุณครูมุก** เจ้าของฟาร์ม Corgi Indy Dog สำหรับความเอื้อเพื่อการให้สัมภาษณ์ รวมไปถึงคอร์สที่และลูกซึบะน่ารักที่มาเป็นนายแบบให้เราได้ฟัง

ขอขอบคุณ **คุณเจนจิรา เกียรติธนะบำรุง** สำหรับการเล่าเรื่องที่สุดแสนประทับใจให้เราได้ฟัง

ขอขอบคุณ **ทีมงานนักวาดทุกคน** ที่ช่วยทำงานในระยะเวลากระชั้นชิด โดยเฉพาะ **คุณหม่อจำ** ที่แม้จะงานยุ่งมาก แต่ก็ยังอุตส่าห์วาดภาพประกอบรวมไปถึงเขียนเนื้อหาบทความให้ด้วย รวมไปถึง **น้องไอซ์** ที่ยินดีลุยงานด้วยกัน ทั้งๆ ที่เพิ่งสอบเสร็จมาหมาดๆ

ขอขอบคุณ **สัตวแพทย์ทุกท่าน** ที่เราไปรบกวนขอข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อนำมาเขียนบทความ

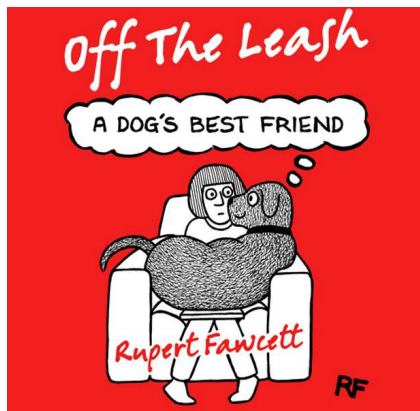
และเหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบคุณ **มิตรรักทุกท่าน** ที่ได้อ่านจนถึงบรรทัดนี้

หมาจ๋า

ถ้าพูดถึงการ์ตูนน้องหมาอารมณ์ดีแล้วละก็ เชื่อว่าหลายคนคงนึกถึงเพนนี่เป็นเพจแรกๆ อย่างแน่นอน หมาจ๋าเป็นเพจวาดการ์ตูนที่เล่าเรื่องราวของความรักระหว่างคนกับสุนัข ทั้งในแง่มุมของความรักความผูกพัน และชีวิตประจำวันของคนที่เกี่ยวข้องได้อย่างน่ารักและอบอุ่น สไตล์การนำเสนอของเพจหมาจ๋านั้นเป็นการใช้การ์ตูนลายเส้นง่ายๆ และสีสดใสสบายตา เราขอแนะนำเลยว่าไม่ว่าคุณจะได้เลี้ยงสุนัขหรือไม่เคยเลี้ยงก็ตาม แต่เราก็อยากให้คุณได้ลองมาแวะชมเพนนี่ดู รับรองว่าคุณจะต้องหลงรักความน่ารักขี้เล่นของเจ้าสี่ขาเหล่านี้อย่างแน่นอน

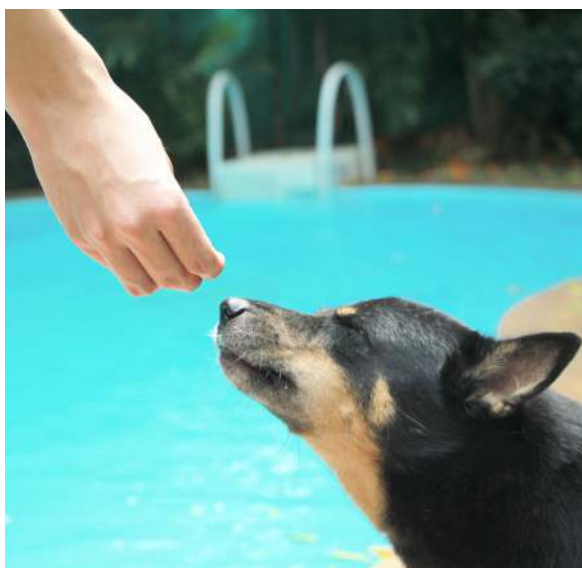
Off The Leash

ถ้าคุณคิดว่าคุณเป็นคนรักสุนัขและรักเสียงห้าวเราะแล้วละก็ เราขอแนะนำว่าคุณห้ามพลาดเพจ Off The Leash (แปลเป็นไทยน่าจะได้ประมาณว่า "สุดสายสูง" ประมาณนั้น) เป็นอันขาด เพนนี่เป็นเพจการ์ตูนของต่างประเทศเกี่ยวกับสุนัข (และคนรักสุนัข) เต็มรูปแบบ โดยนักวาดผู้เต็มไปด้วยอารมณ์ขันอย่าง Rupert Fawcett ที่รวมเรื่องราวชวนปวดกะโหลก แถมยังแอบแซวเจ้าสี่ขาตัวป่วนเหล่านี้ไว้แบบแสบๆ คันๆ อีกด้วย จนถ้าคุณคิดว่าสุนัขเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่ารัก ซื่อสัตย์ ไม่เคยสร้างปัญหาให้กับเจ้านายแล้วละก็ บางทีคุณอาจจะกำลังคิดผิดอยู่ก็ได้! 🐾

howl hear your best friend. SHOW TIME

นิตยสาร Howl magazine เปิดโอกาสให้ท่านผู้อ่านได้ปล่อยของ **ร่วมโชว์ภาพถ่ายสวยๆ ของตนเอง**
ภายใต้หัวข้อ **"Puppy Love แค่อยากเป็นคนที่ถูกรัก"**

ใครที่สนใจสามารถมาส่งผลงานได้ที่ howlpublishing@gmail.com หรือติดแท็กใน #howlmag
(ใน instagram และ facebook) แล้วมาชมรูปสวยๆ ด้วยฝีมือท่านเองใน Howl ฉบับหน้ากัน

LET' S TALK

เรื่องและภาพ : ชานนท์ สิมะवारสุทธิ์

ที่หนึ่งในใจ หนึ่งเดียวคนนี้

หากพูดถึงนักร้องหญิงระดับแนวหน้าของเมืองไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแล้ว

เชื่อว่าชื่อของ “ปิ-ัญชลี จงคดีกิจ” จะต้องเป็นชื่อแรกๆ ที่ใครหลายคนนึกถึงอย่างแน่นอน ทั้งกระแสตอบรับอัลบั้ม “หนึ่งเดียวคนนี้” อย่างล้นหลาม การได้รับเลือกจากเป็บซี่ ภายโฆษนาคู่กับศิลปินชื่อดังของโลกอย่าง ทีน่า เทอร์เนอร์ หรือการเล่นเป็นนางเอกละครประจักษ์คู่พี่ เบิร์ด-ธงไชย แมคอินไตย์ ซึ่งยังคงสร้างความประทับใจให้แก่คนดูมาจนถึงปัจจุบันนี้ นี่คือเครื่องตกย้ำถึงปรากฏการณ์ “ปิ พิวเวอร์” ที่เกิดขึ้นในอดีตได้เป็นอย่างดี

ในวันนี้ นอกจากบทบาท นักร้อง นักแสดง หรือแม้กระทั่งนางแบบ ที่เธอเคยวาดลวดลายไว้เมื่อครั้งในอดีต คุณปิยังเป็นเจ้าของร้านอาหารและทำกิจกรรมช่วยเหลือสาธารณชนมากมาย และอีกหนึ่งสิ่งที่เธอรักคือสุนัขที่เลี้ยงเอาไว้อยู่หลายตัว จนเธอพูดติดตลกว่าเป็นงานหลักที่กำลังทำอยู่ในขณะนี้เลยทีเดียว

ดังนั้น เราจึงอยากพาทุกท่านไปรู้จักชีวิตในอีกแง่มุมหนึ่งของคุณปิกับเหล่าพองเพื่อน 4 ขาที่เธอเลี้ยงไว้รวมถึงโครงการชวน 4 ขามาให้เลือดที่กำลังช่วยประชาสัมพันธ์อยู่ในขณะนี้ด้วย

รับรองว่า...เรื่องราวของคุณปิจะยังคงสร้างความประทับใจตราตรึงใจ ไม่แพ้บทเพลงที่เธอเคยขับร้องไว้อย่างแน่นอน

1

เราพบกับคุณปิ-ัญชลี ที่แผนกฉุกเฉิน โรงพยาบาลสัตว์เล็ก จุฬาฯ เพราะสุนัขชื่อ “เป้ง” ของคุณปิกำลังป่วย และต้องเข้ารับการรักษาทันที ในเช้าวันนั้นคุณปิปรากฏตัวขึ้นพร้อมรถเข็นคันใหญ่ที่บรรทุกน้องเป้ง สุนัขพันธุ์ลาบราดอร์ สีเนื้อ ตัวใหญ่ เข้ามาในแผนกฉุกเฉิน หลังจากเสร็จขั้นตอนการดูแลรักษาน้องเป้งแล้ว เราได้มีโอกาสพูดคุยกับศิลปินหญิงที่กาลเวลาไม่อาจพาเธอออกไปจากความทรงจำของเราได้ เพราะเธอยังเป็น “หนึ่งเดียวคนนี้” ในใจของพวกเราเสมอ

“ตามสบายเลยนะ สัมภาษณ์ได้ทุกอย่างเลย” ปิ๊พุดอย่างเป็นกันเองก่อนที่จะเริ่มบทสนทนาขึ้น ซึ่งช่วยคลายความกังวลและความตื่นเต้นของพวกเราไปได้ไม่น้อยก่อนที่จะบอกว่าให้เรียกตัวเองเองนั่นแหละ “ปิ๊”

เมื่อ 30 ปี ก่อน เธอคนนี้เป็นนักร้องซูเปอร์สตาร์หญิงชื่อดังของเมืองไทย ที่อาจกล่าวได้ว่า ถ้าซูเปอร์สตาร์อันดับ 1 ฝ่ายชาย คือ พี่เบิร์ด-ธงไชย ฝ่ายหญิงก็ต้องเป็นปิ๊-ัญชลี คนนี้เท่านั้น

ทั้งยอดขายและความนิยมถล่มทลายจากอัลบั้ม “หนึ่งเดียวคนนี้” และความสามารถมากมายที่ถูกถ่ายทอดออกมา ทำให้ปิ๊ก้าวขึ้นสู่จุดสูงสุดของวงการนักร้องสมัยนั้นได้อย่างรวดเร็ว จนถึงขั้นมีแฟนเพลงไปปูเสื่อต้อนรับกลับบ้านเหมือนกับแฟนเพลงที่คลั่งไคล้นักร้องเกาหลีอยู่ในขณะนี้เลยทีเดียว แต่ละคอนเสิร์ตที่ได้ขึ้นแสดง ก็จะมีแฟนเพลงมาร่วมงานกันอย่างล้นหลามทุกครั้ง สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันได้ดีว่าในสมัยนั้นมีคนที่รักเธออยู่มากมายแค่ไหน

แต่หลังจากการเปิดตัวอัลบั้มหนึ่งเดียวคนนี้ และอีก 2 อัลบั้มถัดมา ท่ามกลางความสำเร็จสูงสุดที่เธอกำลังได้รับอยู่ในขณะนั้น อยู่ดีๆ ปิ๊ก็หายหน้าไปจากวงการเสียคือ ๆ

และนั่นเป็นเหตุผลว่าทำไม หลังจากที่ได้พักหายและพูดคุยเรื่องราวทั่วไปกับปิ๊อย่างเป็นกันเองเรียบร้อยแล้ว เราจึงได้ตัดสินใจถามคำถามแรกที่เราเชื่อว่าแฟนเพลงทุกคนต้องอยากรู้และไม่เคยได้รับคำตอบนั้นมาก่อน

เรื่องราวการหายไปของปิ๊-ัญชลี

2

"เราคงต้องบอกว่ามันคือชีวิตจริง"

พี่ปิ-อัญชลี พุคขึ้นอย่างตรงไปตรงมา หลังจากที่เรากล่าวว่า เพราะเหตุใด อยู่ดี ๆ พี่ปิจึงหยุดงานเพลงไปมากกว่า 5 ปี ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้นมีแผ่นคลับกำลังรอฟังเพลงจากพี่ปิอยู่มากมาย

"เมื่อ 30 ปีก่อนนั้น การแข่งขันในวงการเพลงยังมีไม่สูงมาก ตอนนั้นเราก่ออัลบั้มแรก แล้วประสบความสำเร็จจนโด่งดังอย่างรวดเร็ว ทำให้เราตั้งตัวไม่ติด เพราะตอนนั้นเราเพิ่งอายุแค่ 28 ปี ในวงการถือว่ายังอายุน้อยมาก ประสบการณ์ชีวิตก็ยังไม่โชกโชกน อิกทั้งยังเพิ่งเรียนจบมาได้ไม่นาน ตอนแรกเมื่อประสบความสำเร็จก็ดีใจ แต่เมื่อออกอัลบั้มมาเป็นชุดที่ 2 ที่ 3 แล้วโดยส่วนตัวเราก็คิดว่ามันแย่ลง"

ด้วยแรงกดดันและความคาดหวังจากหลายทิศทาง ทำให้ผลงานอัลบั้มที่ 2 และ 3 ต่อมา แม้ว่าจะได้รับเสียงตอบรับดีเหมือนเคย แต่สำหรับตัวเธอแล้วคิดว่ามันยังไม่ประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ และนี่เป็นจุดเริ่มต้นที่เธอบอกว่าอยากหยุดทำงานด้านร้องเพลงซัฟฟัก เพื่อให้เธอมีเวลาได้คิดและทบทวนตัวเองมากกว่านี้

"เมื่อมีแรงกดดันมาจากหลายทิศทาง แม้ว่าเรายังพยายามร้องเพลง ทำงานไปเรื่อย ๆ แต่บางทีในใจมันรู้สึกไม่สบายใจ แล้วเราก็กเริ่มมีความคิดว่าอยากลงจากหลังเสือ อยากหยุดร้องเพลงซัฟฟักเพื่อให้เวลาตัวเอง แล้วพอดีช่วงนั้นมีคนมาเผยแพร่คำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าและพระเยซูให้เราฟัง เราก็กเลยลองเปิดใจศึกษาดู"

การที่ได้พบกับพระเจ้าและความเชื่อทางศาสนาคริสต์นั้น ทำให้พี่ปิ เริ่มเข้าใจถึงความสุขและตัวเองมากขึ้น จนในที่สุดเธอก็กตัดสินใจหยุดออกอัลบั้ม ทั้ง ๆ ที่อัลบั้มที่ทำอยู่ตอนนั้นใกล้จะเสร็จเต็มทีแล้วก็ตาม

"เราคัดสินใจหยุดอัลบั้มเลย ทั้ง ๆ ที่อัลบั้มนั้นจนจะเสร็จแล้ว เพราะรู้ว่าถ้าฝืนออกไปโดยที่เราไม่มีใจให้กับมันต้องออกมาไม่ดีแน่ เลยตัดสินใจหยุดแล้วมาศึกษาตัวเองผ่านทางความเชื่อทางคริสต์แทน ซึ่งเราใช้เวลาที่หยุดไปนั้นพยายามทบทวนตัวเอง และหาคำตอบว่าความสุขของเราคืออะไร"

หลังจากหยุดไปกว่า 5 ปี ในที่สุดเธอก็กมีความรู้สึกว่าจะอยากออกอัลบั้มอีกครั้ง แม้ว่าจะหายจากวงการไปนาน โดยที่ไม่ได้เคยออกอัลบั้มอะไรออกมาอีกเลยก็ตาม แต่ถึงกระนั้นพี่ปิก็ยังตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวว่า อยากออกอัลบั้มอีกซัฟฟัก จนในที่สุดก็ออกมาเป็นอัลบั้ม "Cross Road" และประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

"เราคิดใจมากที่อัลบั้ม Cross Road ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี ทั้งหมดนี้เป็นเพราะว่าเรามีเวลาได้ทบทวนตัวเอง

โดยส่วนตัวเชื่อว่าทุกคนต่างมีช่วงที่ต้องค้นหาอะไรบางอย่าง ทำให้ต้องหยุดอะไรบางอย่างลงไป และสำหรับเราก็กค้นหาและพบแล้ว เราได้คำตอบแล้วว่าความสุขที่เราตามหา นั้นคืออะไร"

ไม่ต้องบอกก็รู้ ว่าความสุขของเธอคือการร้องเพลงนั่นเอง

3

"จะว่าไปแล้ว...งานหลักตอนนี้คงเป็นการเลี้ยงหมา"

พี่ปิพูดพลางหัวเราะยาว เมื่อเรากล่าวว่าตอนนี้พี่ปิกำลังทำอะไรอยู่ ความจริงแล้วนอกจากการเลี้ยงสุนัข พี่ปิยังคงร้องเพลงอยู่อย่างต่อเนื่อง ฟังด้วยงานด้านการแสดงบ้าง และทำร้านอาหารบุฟเฟต์ปิ้งย่างชื่อดังอย่างร้าน "Sumi+"

แต่ถึงกระนั้นพี่ปิก็ยังยืนยันว่า ตอนนี้นางเลี้ยงสุนัขเป็นงานใหญ่ที่เธอรับผิดชอบและมีความสุขกับเพื่อน 4 ขาทุกตัวของเธอ ซึ่งพี่ปิยังอีกว่า ในตอนนี้สุนัขที่เลี้ยงทั้งหมดมี 11 ตัว จุดเริ่มต้นของการเลี้ยง คือ พี่ปิบอกว่าเกิดจากพี่เบิร์ด ธงไชย ตั้งแต่เมื่อ 30 ปีก่อน

"ถ้าจะพูดกันจริงๆแล้ว คงต้องเริ่มเท้าความถึงพี่เบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ กันเสียหน่อย ในตอนนั้นเราเล่นหนังด้วยกัน แล้วอยู่ดีๆ เขาก็กอุ้มสุนัขขนยาวตัวเล็กนิดเดียวอยู่บนมือ เราก็กตื่นเต้นถามว่านี่เป็นแมวอย่างนั้นหรือ พี่เบิร์ดก็หัวเราะแล้วบอกว่า พี่ปิ นี่มันหมา เราก็กถามว่าพันธุ์อะไร เพราะในประเทศไทยเมื่อประมาณ 30 ปี ก่อน สุนัขพันธุ์เล็กยังไม่แพร่หลายมากนัก เรารู้จักก็แค่สุนัขพันธุ์ใหญ่ ตัวเล็กที่สุดที่รู้จักคือ พันธุ์พุดเคิล เมื่อถามไปแล้วก็เลยได้คำตอบมาว่าเป็นพันธุ์ยอร์กเชียร์ เทอร์เรีย"

เมื่อได้รู้จักชื่อสายพันธุ์นี้แล้ว พี่ปิก็เลยไปหาสุนัขพันธุ์ยอร์กเชียร์ เทอร์เรีย ที่เป็นพี่น้องกับสุนัขของพี่เบิร์ดมาเลี้ยงบ้าง และได้มาเป็น "มูมู" สุนัขตัวแรกของเธอในที่สุด

"จากการที่ได้มูมูมาเลี้ยงแล้วทำให้เป็นจุดเริ่มต้นการเลี้ยงสุนัขของเราเลย จากตอนแรกก็ยังไม่ค่อยเป็น แต่ด้วยความอยากเลี้ยงทำให้เราก็กเริ่มค้นศึกษามาเรื่อยๆ แม้ว่าจะยังไม่ค่อยรู้อะไรเท่าไร แต่ก็พยายามมาตลอด"

จากตอนแรกที่พี่ปิเลี้ยงมูมูเพียงตัวเดียว แต่พอเวลาผ่านไปซัฟฟัก ก็เริ่มอยากเลี้ยงลูกสุนัขบ้าง เลยพามูมูไปผสม และเริ่มมีลูกมีหลานขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้ก็ยังมีไปซื้อมาเพิ่มเติมอีกบ้าง มีเพื่อนมาให้บ้าง จนรู้สึกตัวอีกที พี่ปิก็บอกว่าเลี้ยงไปเกือบ 15 ตัวแล้ว และหลังจากนั้นก็มัวตัวที่จากไปตามอายุขัย จนในตอนนี้มีอยู่ทั้งหมด 11 ตัว

“ทุกคนต่างมีช่วงที่ต้องค้นหาอะไรบางอย่าง ทำให้ต้องหยุดอะไรบางอย่างลงไป
และสำหรับเราก็ค้นหาและพบแล้ว”

“ในชีวิตของคนเรานั้นมีแง่มุมหลากหลาย ได้พบเจอกับคนอื่นมากมาย
แต่สำหรับสัตว์เลี้ยงแล้ว โลกของเขามีแค่เราเท่านั้นจริงๆ”

4.

ระหว่างที่นั่งคุยกันอยู่นั้น สายตาของเราก็มองไปเห็น
โปสเตอร์โครงการชวน 4 ขามาให้เลือด ซึ่งแปะอยู่ที่ผนัง
ของโรงพยาบาลสัตว์เล็ก จุฬาฯ โครงการนี้เป็นการเชิญชวน
ให้พาสุนัขและแมวมาบริจาคเลือดเพื่อเก็บในธนาคารเลือด
และพี่ปูเองก็เป็นฟรีเซนเตอร์ให้กับโครงการนี้อยู่ ซึ่งมีส่วน
ช่วยในการประชาสัมพันธ์และยังพาสุนัขที่เธอเลี้ยงไว้มาเข้า
ร่วมโครงการนี้อีกด้วย

"ตอนเห็นป้ายโครงการชวนสุนัขมาบริจาคเลือดครั้ง
แรก เราก็แปลกใจเพราะไม่คิดว่าในสุนัขก็มีการบริจาคเลือด
เหมือนกัน พอมานึก ๆ ดูแล้วเราก็มีสุนัขขนาดตัวใหญ่พอ
บริจาคเลือดได้ตั้ง 3 ตัว เลยอยากลองดูบ้าง"

หลังจากนั้น พี่ปูก็ติดต่อกับทางโรงพยาบาลสัตว์เล็ก จุฬาฯ
และพาสุนัขที่บ้านทั้ง 3 ตัว ที่มีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ทั้งหมด
มาบริจาคเลือดเพื่อเข้าร่วมโครงการเป็นครั้งแรก หลังจากนั้น
จึงมีโอกาสเข้าช่วยเหลือและประชาสัมพันธ์โครงการนี้อย่าง
เต็มตัว ซึ่งเธอบอกว่าตั้งใจและภูมิใจมากที่ได้ช่วยงานนี้ รวมไปถึง
ได้เห็นสุนัขของตัวเองสามารถช่วยเหลือสุนัขตัวอื่นๆ ได้อีก

"รู้สึกดีใจมากที่สุนัขของเราสามารถทำประโยชน์ให้กับ
คนอื่นได้ด้วย ไม่ใช่แค่เราเลี้ยงสุนัขแล้วมีความสุขของเราคน
เดียวแค่นั้น หลังจากพาไปบริจาคเลือดที่ไร แล้วมองสุนัขของ
เราที่เรารู้สึกภูมิใจมากทุกครั้ง" พี่ปูหัวเราะอย่างอารมณ์ดี

"เพราะโดยส่วนตัวแล้ว ตัวเองมีความใฝ่ฝันว่าอยากจะ

บริจาคเลือด แต่ที่ผ่านมายังไม่เคยได้บริจาคเลือดเลยซักครั้ง ส่วนใหญ่เพราะน้ำหนักตัวไม่ถึงตั้งแต่ตอนสาว ๆ จนถึงตอนนี้ แต่มีช่วงหนึ่งตอนอายุ 40 กว่า เคยน้ำหนักถึงเกณฑ์แล้ว ตอนนั้นก็คิดใจมากเลยรีบไปบริจาค ปรากฏว่าโดนปฏิเสธ เราก็สงสัยว่าปฏิเสธเรื่องอะไร พยาบาลก็น้ำรักมากพยายามหาข้อปฏิเสธเฉไฉไปเรื่องอื่น ทั้งเรื่องสุขภาพ เรื่องอื่นๆ แต่สุดท้ายก็ยอมบอกตรง ๆ ว่าเลือดของเราอายุมากเกินไปเลย เราก็บอกว่า แหม พูดยตรง ๆ ก็ได้ ไม่ต้องเกรงใจหรอก"

หากถามถึงประสบการณ์ต้นตอที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ พี่ปูปอกว่าอาจจะยังไม่มีจนถึงขนาดเป็นเรื่องเล่าให้ฟังได้ แต่ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่น่าคิดใจซะมากกว่า และมักจะเกิดขึ้นอยู่บ่อยๆ

"มีคนถ่ายภาพให้เราดูว่ามีสุนัขได้รับบริจาคเลือดจากสุนัขของเรา เราคิดใจมาก เพราะสุนัขของเราได้ช่วยเหลือชีวิตสุนัขตัวอื่นจริง ๆ นอกจากนั้น ยังเคยมีอีกกรณีหนึ่งคือพาสุนัขของเราชื่อ ปองปอง มาบริจาคเลือด แล้วมีคุณหมอมาขอรับเลือดที่บริจาคตอนนั้นทันทีเลย เพราะกำลังมีสุนัขที่ต้องการได้รับเลือดฉุกเฉินอยู่ในขณะนั้นพอดี เราก็ยังรู้สึกภูมิใจเพราะพอสุนัขเราบริจาคเลือดปั๊บ ก็มีสุนัขที่ต้องการเลือดนั้นทันที มันรู้สึกเหมือนเราได้ช่วยอีกชีวิตหนึ่งไว้เลยนะ"

5.

พี่ปูปอกว่าชีวิตของตัวเองเปลี่ยนไปมากตั้งแต่เลี้ยงสุนัขจากแต่เดิมที่พี่ปูปมีนิสัยส่วนตัวแบบเรื่อยเปื่อย ไม่ได้ใส่ใจอะไรมาก แต่เมื่อเลี้ยงสุนัขแล้วทำให้ต้องเป็นคนที่มีวินัย ใส่ใจ และจริงจังกับทุกรายละเอียดมากขึ้น เพราะการเลี้ยงสุนัขคือการรับผิดชอบชีวิตของเขาทั้งชีวิต

"การเลี้ยงสุนัขต้องมีวินัยและตรงต่อเวลาด้วย เพราะต้องให้อาหาร พาไปตรวจสุขภาพ พาไปฉีดยา แต่ก่อนเราเป็นสโลว์ไลฟ์ก็เอากัน ไม่ได้จริงจังมากมาย แต่เมื่อมาเลี้ยงหมาแล้วทำให้เราต้องใส่ใจ และจริงจังกับรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ มากขึ้น ต้องคอยดูแลสุขภาพสุนัข ซึ่งเมื่อก่อนไม่ใช่เป็นคนแบบนั้น"

และสิ่งที่พี่ปูได้รับกลับมาหลังจากการชอบเลี้ยงสุนัข ก็

คือ ความรักอันบริสุทธิ์ระหว่างเจ้าของและตัวสุนัขนั่นเอง

" เราได้รับความรักจากเขามากมาย เราชอบมองสายตาของเขาเวลามองมาที่เรา ซึ่งเป็นสายตาที่ไม่สามารถมองหาได้จากที่อื่น มันเป็นสายตาที่ภักดี และที่สำคัญคือเราเองก็รักเหมือนเขาเหมือนลูก เห็นเขาเป็นเหมือนครอบครัวคนหนึ่งของเรา แล้วยังเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดอีกด้วย"

"ดังนั้นเราจึงอยากเตือนคนเลี้ยงสุนัขว่าเราต้องมีความรู้ก่อน ตามมาด้วยความรักจริง เราต้องยอมรับภาระหน้าที่ที่จะตามมา ต้องคอยดูแลสุขภาพ เอาใจใส่เวลาเขาเจ็บไข้ได้ป่วย และต้องรู้ว่าเราเหมาะกับสุนัขที่เลี้ยงไหม ถ้าไม่พร้อมก็อย่าเลี้ยงเลย เพราะถ้าคิดจะเลี้ยงหมายถึงว่าเราต้องเลี้ยงเขาไปตลอดชีวิต"

6.

"แป้งนี่ก็อายุ 15 ปีแล้ว เทียบกับคนคงอายุ 90 กว่า" พี่ป๊อและเล่าให้เราฟังถึงแป้ง สุนัขพันธุ์ลาบราดอร์ ที่เธอพามารักษาในวันนี้ เธอบอกว่าในระยะหลังนี้สุนัขที่เธอเลี้ยงหลายตัวเริ่มเข้าสู่ช่วงสูงวัย ทำให้ต้องพามาที่โรงพยาบาลสัตว์อยู่บ่อยๆ แม้ว่าจะจะเป็นงานที่เสียเวลา ต้องไปกลับระยะทางไกลๆ แต่คุณป๊อยืนยันว่าไม่ใช่เรื่องที่เป็นภาระสำหรับเธอเลยแม้แต่น้อย

"เราตั้งใจตั้งแต่แรกแล้วว่าเราจะเลี้ยงสุนัขทุกตัวของเราให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และดูแลเขาไปตลอดชีวิต"

ดังนั้นเมื่อถามถึงอะไรที่อยากทิ้งท้ายไว้ พี่ป๊อตอบกลับทันทีว่า อยากให้คนที่เลี้ยงสัตว์มีความรับผิดชอบต่อสัตว์ที่ตัวเองเลี้ยงให้ได้มากที่สุด

"สำหรับคนที่คิดจะเลี้ยงสัตว์นั้น ควรสำรวจตัวเองก่อนว่าพร้อมที่จะเลี้ยงสัตว์หรือไม่ ถ้าคิดว่าตัวเองไม่พร้อมก็อย่าฝืนเลี้ยงเด็ดขาด และถ้าตัดสินใจจะเลี้ยงแล้ว ต้องมีความรับผิดชอบเลี้ยงเขาไปให้ตลอด และอย่าลืมรักเขาให้มากๆ "

"เหมือนกับเพลงที่พี่บอย โกสิยพงษ์ แต่งเอาไว้ที่มีความหมายว่า ในชีวิตของคนเรานั้นมีแง่มุมหลากหลาย ได้พบเจอกับคนอื่นมากมาย"

"แต่สำหรับสัตว์เลี้ยงแล้ว โลกของเขามีแค่เราเท่านั้นจริงๆ" ๕

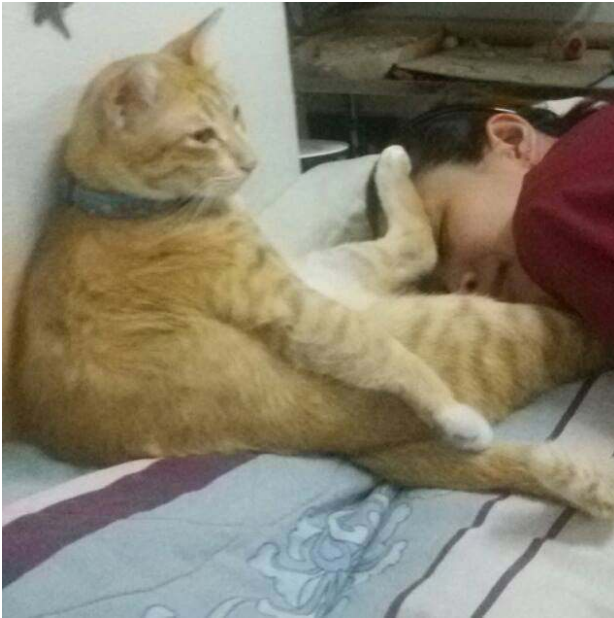
NO.1

Title : อย่าสบตาที่ ถ้ายังอยากมีชีวิตอยู่
Photo by : Komkrit Takham

Howl show time

ครั้งที่ 1

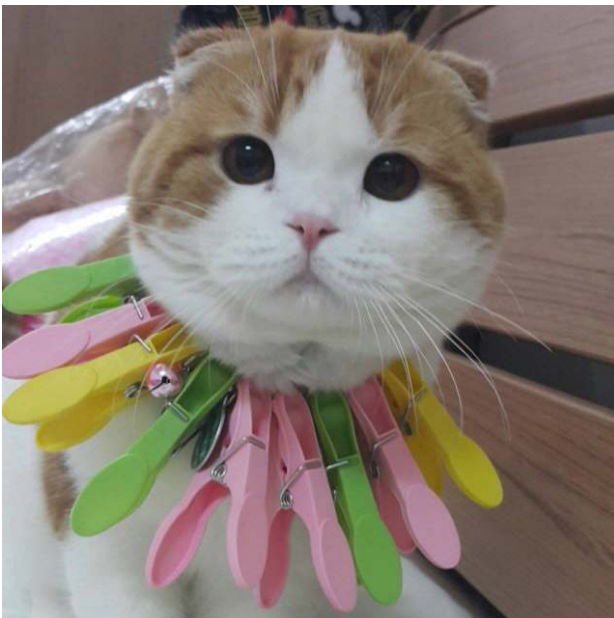
“แมวเป็นสัตว์ที่คิดจะครองโลก”

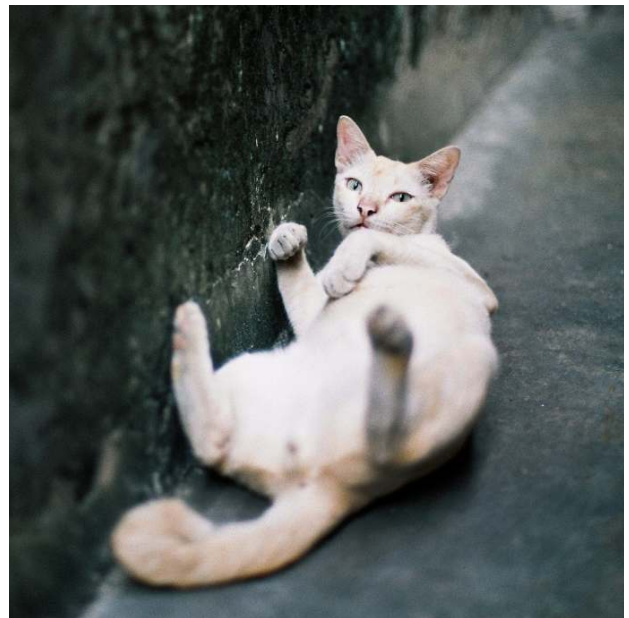
NO.2 **Title :** แม่ไม้มวยไทยนี้เรียกว่า "แมวยันหลัก"
Photo by : Namfon Lai

NO.3 **Title :** "เค้าเปล่าวางแผนครองโลกจริงๆน่าาา"
Photo by : ภัศสร แสงอุไร

NO.4 **Title :** โห้ว มันเป็น "แฟชั่น"
Photo by : sarocha permsab
Model : ลูกหิน (หินก๊วน)

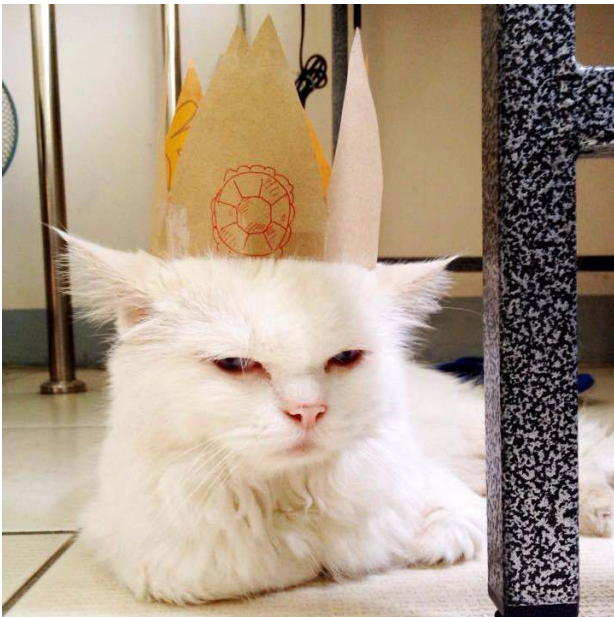
NO.5 **Titled :** "ถ่ายมูมนี่ เซนเซอร์ให้คัวยนะ"
Photo by : weeranuch

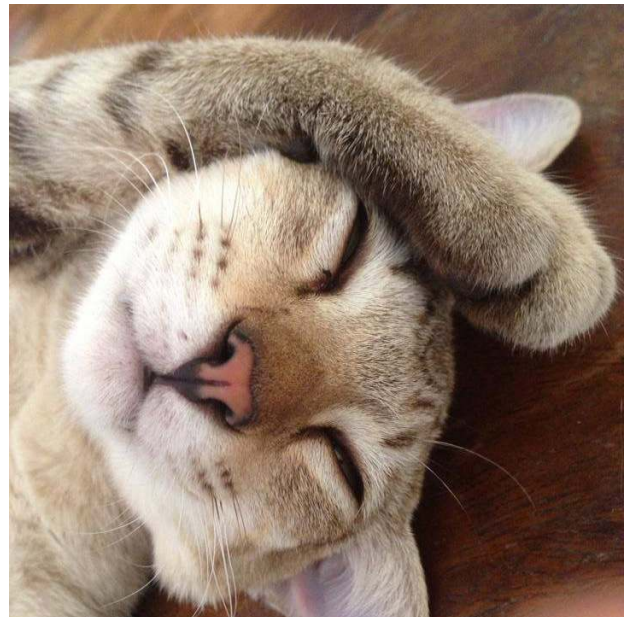
NO.6 Title : "สวามีรักคิจะเจ้ามนุษย์ทั้งหลายยย"
Photo by : ภัสสร แสงอุไร

NO.7 Title : ตอนนี้เราครองพารกได้
อีกหน่อยเราก็ครองโลกได้
Photo by : Sara Niae

NO.8 Title : ข้าคือนายของพวกเจ้า
ออกไปหาเซลม่อนให้ข้าเดียน
Photo by : Santi Jitta

NO.9 Title : แมวเป็นสัตว์ที่คิดจะ'
'นอนครองโลก' ^^
photo by : Paralee Nantarakchaikul

NO.10

Title : "จ้องหน้า หาเรื่องเค้าหรร!!!"
Photo by : Wassana Siripokatirat

NO.11 Title : #แมวเป็นสัตว์ที่คิดจะครองโลก #มิตรสหายทั้งหลาย
 จงร่วมรบไปกับข้า #ชนะใส่ง #เจ้ามนุษย์ทั้งหลาย #ใครไม่
 พร้อมเราพร้อม #แฉ้วว #เล่นปลาแปริบ
Photo by : Orapat Kaewthumchai

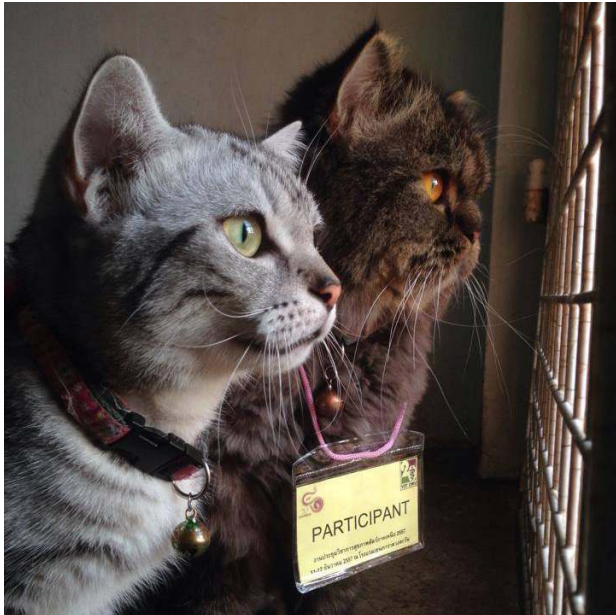
NO.12

Title : "แม้แต่เปลือกข้าวโพดแมวก็นิยมยัดครอง"
Photo by : Fern Kamraitip

NO.13

Title : "อย่าเพิ่งทำงานเลยนะฮะ
 มาเล่นกับผมก่อน"
Photo by : Nokkajib Rujaporn Macotpet

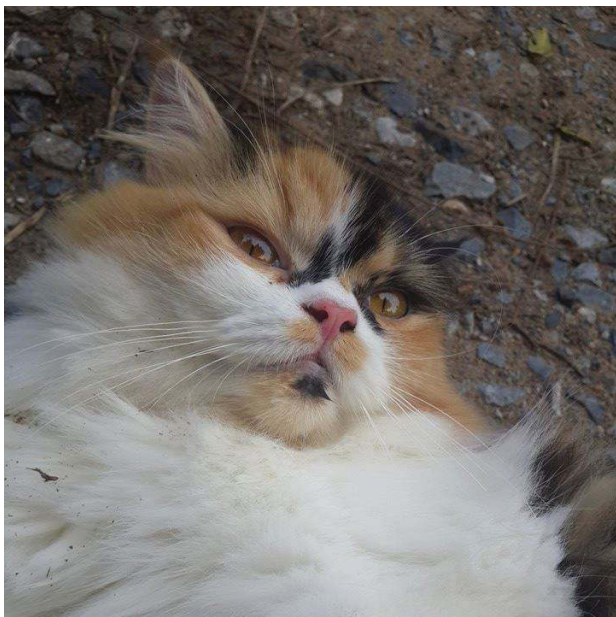
NO.14

Title : โฉมหน้าผู้ก่อการรัก...
กับภาระกิจพิชิตโลกมนุษย์ !!!
Photo by : Sathitphong Duangphet

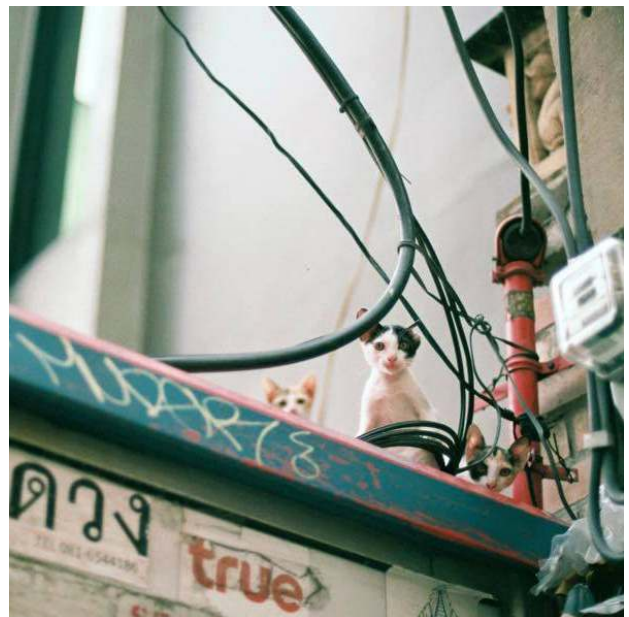
NO.15

Title : "ลองเข้ามาสิ...มนุษย์!!!"
Photo by : miMe

NO.16

Title : ตะ...ติก...! ช่วยคิงหน่อยสิเจ้ามนุษย์
Photo by : Manita Mahasanwichit

NO.17

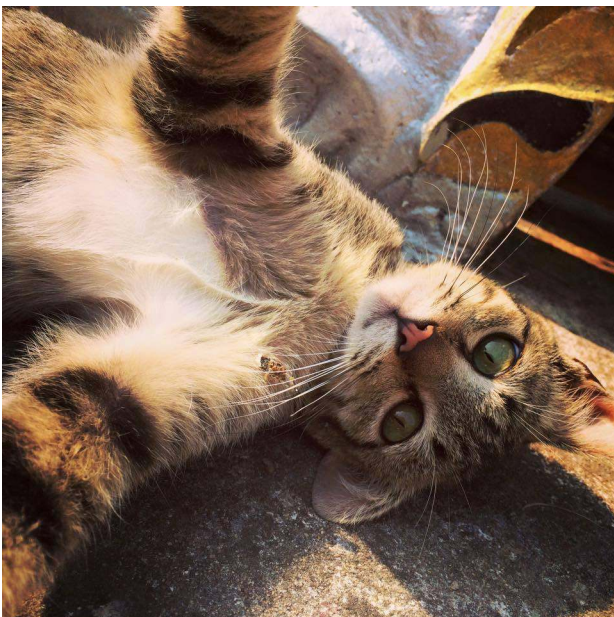
Titled : " 3 ทหารเสือ "
Photo by : weeranuch

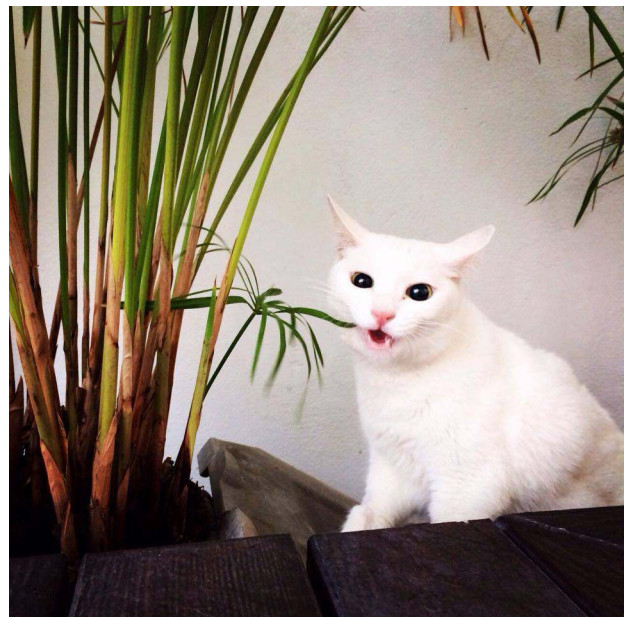
NO.18 **Titles :** "จ๋าๆ เล่นซ่อนหาอยู่ อย่าบอกค้างนะ"
photo by weeranuch

NO.19 **Title :** Unknown
Photo by Duangthida DitAmphai

NO.20 **Title :** เซลฟี เองก็ได้ ไม่จ้อพวกมนุษย์
Photo by : Onjira Chingchit

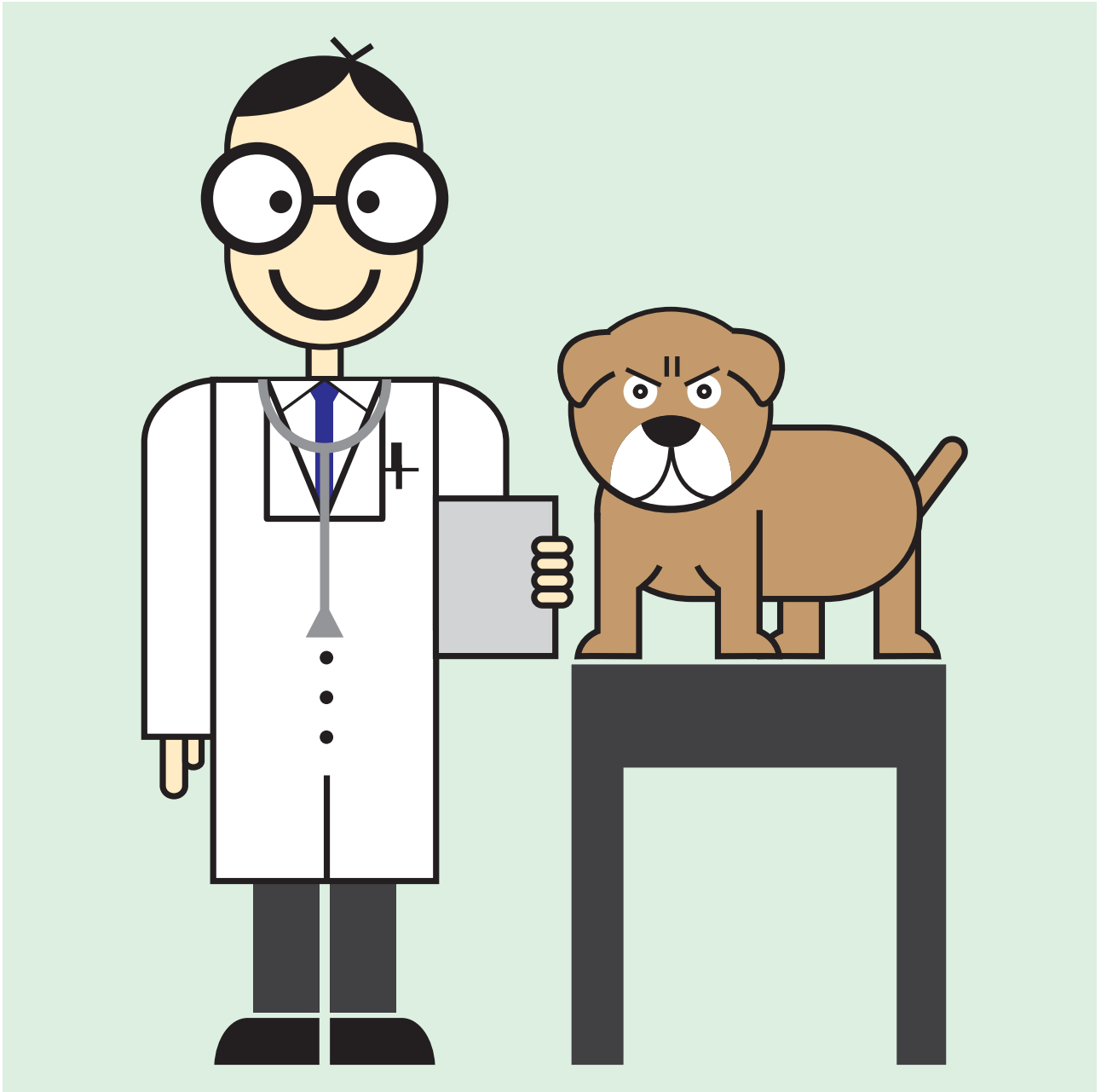
NO.21 **Title :** " อากาศดี summer นี้ หนูไม่กลัว"
Photo by : Athakorn Ongsriporn

รู้ไว้ไม่ว่า

เรื่อง : Tito

ภาพประกอบ : Ton Krisana

มาหาหมอ...ขอที่เกิด

1. อาน้ำก่อนพามาตรวจ ในบางครั้งการตรวจต้องการตรวจปริมาณหรือคุณภาพของเชื้อต่างๆ บนผิวหนัง เพราะฉะนั้นถ้าต้องการตรวจโดยเฉพาะตรวจโรคผิวหนังไม่ควรอาบน้ำในวันที่จะพามาตรวจครับ เพราะทุกอย่างจะดูดีมาก...จนหมดใจ

2. อาน้ำก่อนมาทำวัคซีนหนึ่งวัน ทุกคนทราบกันดีว่า ห้ามอาบน้ำหลังจากทำวัคซีนประมาณ 1 สัปดาห์ นั่นเพราะการอาบน้ำทำให้ภูมิคุ้มกันของสุนัขโดนกด การทำวัคซีนจึงไม่ได้ผลเต็มที่ แต่การที่เจ้าของมักจะอาบน้ำก่อนพามาในวันนั้นก็ไม่ได้ทำให้ผลแตกต่างกันเลย สุดท้ายภูมิคุ้มกันของสุนัขก็ถูกกดอยู่ดีครับ ดังนั้นไม่ต้องอาบครับ หมอชอบกลิ่นสาปสุนัข

3. ดุ ในบางพันธุ์ หรือบางตัวสุนัข ไม่คุ้นเคยกับคน โดยเฉพาะคนที่ใส่เสื้อขาวที่ถือเข็มมาฉีดยาเค้า ดังนั้นถ้าสุนัขไม่ได้เชื่อ้มมากๆ รบกวณใส่ปลอกปากเสมอเวลาตรวจครับ ชื่อเป็นของส่วนตัวไปเลยครับ สะอาดปลอดภัย หายห่วง สบายแฮ

4. ไม่พกยาที่กินประจำมา บางครั้งการรักษาต่อเนื่องจำเป็นต้องตรวจสภาพ หรือถามถึงยาที่มีกินอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นมากๆ ถ้าสัตว์ได้รับยาจากที่อื่นหรือที่ใดก็ตาม ให้พกพยาที่เค้ามีมาให้หมดครับ หมอเองก็อยากรู้ว่าเคยใช้ยาตัวไหนไปบ้าง จะได้ไม่ซ้ำ

5. ไม่ยอมบอกว่าเคยรักษามาก่อน บางครั้งเจ้าของที่ไม่ประทับใจการรักษาที่เก่ามักจะนอยอมบอกว่าเคยรักษามาแล้ว ไม่ต้องกลัวครับ บอกเถอะ หมอจะได้ประเมินถูกว่าควรเริ่มจากยาขั้นไหนให้ บางครั้งรักษามานานแต่ไม่หาย ก็ต้องจัดหนักให้สัตว์ป่วยครับ

6. สงสัย แต่เก็บไว้ใจใจ โรคในสัตว์กับในคนคล้ายกันก็จริง แต่การรักษาหรือการพยากรณ์โรคก็มีส่วนที่แตกต่างกัน ดังนั้นหมอกำลังตรวจจะรู้เรื่องของน้องเค้ามากที่สุด ถามเลยครับ ว่าทำไมต้องทำแบบนี้-แบบนี้ คึกว่าเก็บไปถามในเว็บบอร์ดซึ่งไม่มีทางได้ตรวจตัวสัตว์ไม่เห็นข้อมูลการตรวจ จึงไม่น่าจะมีโอกาสรักษาได้อย่างถูกต้องหรอกครับ

7. พาสุนัขตัวอื่นที่ไม่ป่วยมาเป็นเพื่อน ผมว่าโรงพยาบาลไม่ใช่ที่ที่ควรมากันเป็นเพื่อน หรือมากันเป็นแฟนครับ เสี่ยงต่อการติดเชื้อกลับไป ทั้งยังยากในการดูแล พาตัวป่วยมากก็ต้องอุ้มแล้ว ไหนจะต้องพะวงกับอีกตัวที่พามาอีกตัวด้วย เคียะจะได้โรคกลับไปนะ หีหี

8. เอาขนมมาให้หมอกั้ตรวจ คือนิสัยส่วนตัวโดยส่วนใหญ่แล้วผู้ทำงานนี้คือ ทำเพราะใจรักทั้งนั้น การมีขนมมาให้ไม่ได้ทำให้การรักษาดีขึ้นหรือแย่ลง แต่ทำให้หมอกั้ได้ขนมนั้นมีพุงที่เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น ถ้าให้คืขอแบบ low fat แทนครับ

9. ไม่ยอมบอกความจริงทั้งหมด นิสัยส่วนตัวของชาวเรา คือ ถ้าเราทำผิดมักจะนอยบอกหมด เช่น ทับน้อง เค้าเอง ลืมป้อนยา ลืมนุ้่นนี้ สำคัญมากครับ เมื่อว่าจะต้องปรับยาขึ้นหรือลง ดังนั้นยอมรับมาแต่โดยคื ว่าลืมหรือทำอะไรตามที่ให้ทำหรือไม่ครับ

10. สิ่งสำคัญที่สุดของการรักษา ไม่ใช่หมอ ไม่ใช่ยา แต่เป็นการดูแลเอาใจใส่จากเจ้าของจริงๆ เพราะสัตว์ป่วยอยู่กับเจ้าของ เกิน 99% ตลอดการรักษา เพราะฉะนั้นการสังเกต การจดบันทึก อาการ หรือความเป็นไปจะช่วยในการรักษาได้มากมายครับ 🐾

แม่หมอบกับแมวเหมียว

แม่หมอบ-สว.ญ.วิภาวดี ปฐมรพีพงศ์

ตรวจสอบสุขภาพเจ้านายกันเถอะ

สวัสดีค่ะ คุณทาสแมวทุกท่าน วันนี้คุณพเจ้านายแสนรักของท่านไปตรวจสอบสุขภาพประจำปีหรือยังคะ ที่ถามอย่างนี้ เพราะคุณหมอบริการสุขภาพนี้ด้วยตัวเองที่คลินิกเพราะแทบจะทุกตัว มักเป็นกรณีป่วยแล้วค่อยไปหาหมอ ถามว่าแล้วทำไมคนถึงมีโปรแกรมตรวจสอบสุขภาพประจำปีคะ แมวเองก็ต้องการแบบนั้นเหมือนกัน เพียงแต่เขาพูดไม่ได้ ไปหาหมอเองไม่ได้ และอย่างน้อยการพาไปพบสัตวแพทย์เพื่อตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำ เราก็ได้ทราบสถานภาพ หรือความเป็นไปของโรคในสัตว์เลี้ยงของเรา บางทีการไปพบสัตวแพทย์อาจไม่ต้องเสียเงินก็ได้ เพราะคุณหมอยินดีตรวจสอบสุขภาพและให้คำปรึกษาฟรี โรคบางโรคในสัตว์ไม่ได้มีการแสดงอาการผิดปกติ หรืออาการป่วยให้เห็นชัดเจนจนกว่าจะป่วยหนัก ซึ่งเมื่อถึงตอนนั้นอาจช่วยไม่ทันแล้ว หรือไม่ก็ต้องเสียเงินเป็นจำนวนมากเพื่อรักษา อย่าให้เป็นแบบที่ว่า "เสียน้อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย" เลยนะคะ เจ้าของบางท่านอาจมีแมวหลายตัวหรือไม่ก็ไม่ค่อยมีเวลาก็เป็นได้ แต่ถึงอย่างไรก็สละเวลาให้สัตว์เลี้ยงแสนรักของท่านสักนิดกันเถอะนะคะ พาไปพบคุณหมอเพื่อตรวจสอบสุขภาพ เพื่อให้แมวของเรามีความสุขปกติถ้วนหน้ากันทุกๆ ตัวค่ะ

โรคหรือความผิดปกติที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงอายุจะค่อนข้างแตกต่างกัน เรามาดูกันดีกว่าว่าในแต่ละช่วงอายุ เราควรใส่ใจกับเรื่องใดมากเป็นพิเศษ เพื่อให้สุขภาพของแมวสมบูรณ์ตามวัย และลดความกังวลที่จะเกิดแก่เจ้าของด้วย

ขวบปีแรก

1. วัคซีนที่จำเป็น

อายุ 1.5 - 2 เดือน วัคซีนรวมหัด หัดแมว(วัคซีนรวมครั้งที่ 1 และทำซ้ำครั้งที่ 2 และ 3 ห่างกันประมาณ 3 สัปดาห์) กรณีต้องการทำวัคซีนลิ่วกัมและเอดส์แมว ต้องตรวจสอบเลือดก่อนทำวัคซีนเสมอ

อายุ 3 เดือน ทำวัคซีนพิษสุนัขบ้า ครั้งที่ 1

อายุ 6 เดือน พิษสุนัขบ้า เข็มที่ 2

นัดครั้งต่อไป ปีละ 1 ครั้ง เพื่อฉีดวัคซีนกระตุ้นทุกโรค

2. การถ่ายพยาธิ ควรทำการป้อนยาถ่ายพยาธิทุกครั้งที่ทำวัคซีน
3. ผ่าตัดทำหมันเพื่อคุมกำเนิดถาวร
4. ฝึกให้กินอาหารสำเร็จรูปสูตรลูกแมว
5. สร้างนิสัยที่ดี / ฝึกขั้นต้น

ขวบปีที่ 2-6

1. การฉีดวัคซีนที่จำเป็น (ประจำปี)
2. สร้างนิสัยที่ดี
3. ตรวจฟัน ขูดหินปูน
4. เปลี่ยนสูตรอาหารเป็นสูตรแมวโต

ขวบปีที่ 7-8

1. การฉีดวัคซีนที่จำเป็น (ประจำปี)
2. ตรวจฟัน ขูดหินปูน
3. เปลี่ยนสูตรอาหารเป็นสูตรแมวสูงอายุ
4. ตรวจสอบสุขภาพประจำปี
5. ระวังสังขารเสื่อม

ขวบปีที่ 9 ขึ้นไป

1. การฉีดวัคซีนที่จำเป็น (ประจำปี)
2. ตรวจฟัน ขูดหินปูน
3. เปลี่ยนสูตรอาหาร
4. โภชนะบำบัด
5. ตรวจสอบสุขภาพประจำปี
6. จัดการโรคชราเรื้อรัง

การตรวจเลือดเพื่อตรวจสอบสุขภาพประจำปี เพื่อประเมินสภาพร่างกาย โดยสัตวแพทย์จะตรวจนับเม็ดเลือดแดง เม็ดเลือดขาว พยาธิเม็ดเลือด และพยาธิหัวใจ ตรวจตับ ตรวจไต ซึ่งการตรวจเลือดเป็นประจำจะทำให้สัตวแพทย์ และเจ้าของแมว ทราบความเป็นไปของโรคหรือความผิดปกติได้ ซึ่งจะประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าทำได้อย่างนี้ เจ้านายของท่านจะอยู่กับท่านไปอีกนาน ขอให้เจ้านายของท่านแข็งแรงกันถ้วนหน้านะคะ 🐾

EVERYONE CAN BE THE HERO

Howl Magazine Vol.3
Coming Soon

WISH TO SEE YOU AGAIN

howl hear
your best friend.

IT'S NOT A FIRST LOVE.
IT'S A PUPPY LOVE.

available : www.readhowl.com
www.facebook.com/readhowl